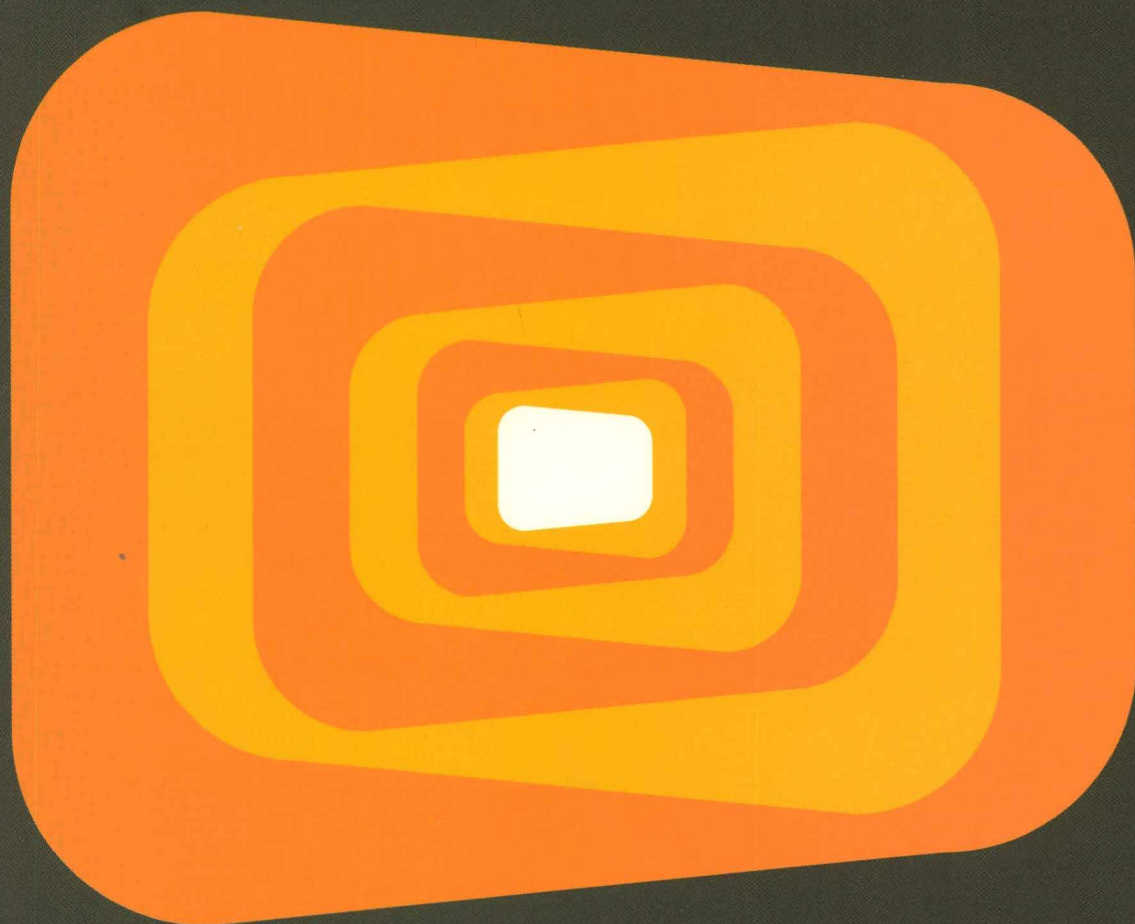

*Audiovisuaalisen joukkoviestinnän työvoima
1980- ja 1990-luvuilla*

*Employment in the audiovisual media
in the 1980s and 1990s*

Rauli Kohvakka

*Audiovisuaalisen joukkoviestinnän työvoima
1980 ja 1990-luvulla*

*Employment in the audiovisual media in the 1980s
and 1990s*

Rauli Kohvakka

Tiedustelut – Inquiries:

*Rauli Kohvakka
(09) 17 341
rauli.kohvakka@stat.fi*

Kansikuva – Cover: Pablo Steffa

© 2001 Tilastokeskus

*Tietoja lainattaessa lähteenä on mainittava Tilastokeskus.
Quoting is encouraged provided Statistics Finland is acknowledged as the source.*

*ISSN 0784-8765
= Kulttuuri ja viestintä
ISBN 951-727-916-7*

Taulukoissa käytety symbolit

Ei mitään ilmoitettavaa	–
Tietoa ei ole saatu tai se on liian epäluotettava ilmoitettavaksi	..
Suure on pienempi kuin puolet käytetystä yksiköstä	0 ja 0,0

Symbols used in Tables

Magnitude nil	–
Data not available	..
Magnitude less than half of unit employed	0 and 0,0

Hakapaino Oy, Helsinki 2001

Sisälllys

1.	Johdanto	5
2.	Valtakunnallinen radio- ja televisiotoiminta	7
2.1	Julkisen palvelun televisio- ja radiotoiminta – Yleisradio	7
2.2	MTV	17
2.3	Nelonen	23
3.	Kaapelitelevisio	25
4.	Yksityinen radiotoiminta	27
5.	TV-ohjelmien, elokuvien ja video-ohjelmien tuotanto	30
5.1	TV-ohjelmatuotantoyhtiöt	30
5.2	Elokuva- ja videotuotanto	31
6.	Elokuvien jakelu ja esittäminen	34
6.1	Elokuvatoimistot	34
6.2	Elokuvateatterit	34
6.3	Videovuokraamot	35
7.	Lopuksi	37
	Lähteet:	38
	Tekstitaulukot:	39
	Liitetaulukot:	40
	Kuvioluettelo	41
	Liitetaulukot:	71

Contents

1.	Introduction	43
2.	Nationwide radio and television	45
2.1	Public service radio and television – YLE	45
2.2	MTV3 Finland	52
2.3	Channel Four Finland	56
3.	Cable television	58
4.	Private radio broadcasting	60
5.	TV programme, film and video production	63
5.1	TV programme production companies	63
5.2	Film and video production	64
6.	Film distribution and exhibition	66
6.1	Film distributors	66
6.2	Cinema theatres	66
6.3	Video rental shops	67
7.	In conclusion	68
	Sources:	69
	Tables in the Text:	39
	Appendix Tables:	40
	List of Figures	41
	Appendix Tables:	71

Esipuhe

Tässä raportissa tarkastellaan televisio- ja radiotoiminnan sekä elokuvien ja video-ohjelmien tuotannon, jakelun ja esittämisen työvoiman muutoksia. Julkaisu on osa opetusministeriön ja Tilastokeskuksen yhteistyötä audiovisuaalisen joukkoviestinnän tilastoinnissa ja tutkimuksessa.

Julkaisun on tehnyt Rauli Kohvakka. Kuviot on laatinut Irma Ollila. Taitosta on vastannut Eeva-Liisa Riikonen. Englanninkielisen käännöksen on tehnyt David Kivinen.

Helsingissä toukokuussa 2001

Risto Lehtonen
tilastojohtaja

Preface

This report provides an overview of employment in audiovisual media in Finland in the 1980s and 1990s. It is one result of the co-operation existing between the Ministry of Education and Statistics Finland in research and production of statistics on audiovisual media.

The report was written by Rauli Kohvakka. Figures were compiled by Irma Ollila; the layout is by Eeva-Liisa Riikonen; and the translation into English by David Kivinen.

Helsinki, May 2001

Risto Lehtonen
statistical director

1. Johdanto

Tässä raportissa luodaan katsaus sähköisen joukkoviestinnän ja elokuva-alan työvoiman muutoksiin. Pääasiassa tarkastellaan näiden alojen (valtakunnallinen radio ja televisio, kaapelitelevisio, yksityinen radiotoiminta, TV-ohjelmatuotanto, elokuva- ja video-ohjelmatuotanto, elokuvatoimistot, elokuvateatterit ja elokuvien videojakelu) yritysten työvoiman kokonaismäärää. Työvoiman rakennetta kuvataan käytettävissä olevan tilastoaineiston mahdollistamalla tavalla, esimerkiksi ammattiryhmän, työsuhteen luonteen ja sukupuolen suhteen.

Joukkoviestimien työvoima liittyy läheisesti viestimien yleiseen kehitykseen, kuten talouden, sisältöjen sekä yritysten toimintatapojen muutoksiin. Tämän vuoksi työvoimaa kuvataan tässä raportissa sähköisten joukkoviestimien ja elokuva-alan yleisen kehityksen muodostamaa taustaa vasten.

Kahdeksan- ja yhdeksänkymmentäluvuilla varsinkin sähköisessä joukkoviestinnässä tapahtui paljon. Kaupallinen televisiotoiminta laajeni olennaisesti. Ensin MTV sai käyttöönsä oman kanavan kahdeksänkymmentäluvun lopulla ja noin kymmenen vuotta myöhemmin toinen valtakunnallinen mainosrahoitteinen kanava aloitti toimintansa. Ensimmäiset kaapelitelevisioverkot oli perustettu jo seitsemänkymmentäluvulla, mutta kotitalouksiin ne alkoivat varsinaisesti levitä seuraavalla vuosikymmenellä. Yksityinen radiotoiminta aloitettiin ensin paikallisena kahdeksänkymmentäluvun puolivälissä ja myöhemmin valtakunnallisena. Uutta oli lisäksi televisio-ohjelmien tuotannon kehittyminen omaksi toimialakseen. Myös julkisen palvelun televisio- ja radiotoiminta laajeni merkittävästi. Yleisradion ohjelmatarjonta moninkertaistui sekä televisiossa että radiossa. Elokuville syntyi kahdeksänkymmentäluvun alussa kokonaan uusi jakelukanava kun niitä alettiin vuokrata ja myydä videotallenteina. Myös elokuvateattereissa tapahtui sekä rakenteellisia että toiminnallisia muutoksia.

Raportin aineisto koostuu moninaisesta yritysten, toimialajärjestöjen, hallinnon ja tutkimuslaitosten julkaisemista toimintakertomuksista ja tilastoista sekä Tilastokeskuksen työssäkäyntitilastosta ja yritysrekisteristä. Tilastojen sisältö vaihtelee paljon sektorista toiseen, minkä vuoksi myös raportin luvut eroavat toisistaan. Esimerkiksi julkisen palvelun radio- ja televisiotoiminnan työvoimasta on käytettävissä monipuoliset tilastot, kun taas riippumattomasta TV-ohjelmatuotannosta tietoja on vain vähän. Myös tilastojen aikasarjat vaihtelevat paljon. Useimmat radio- ja televisiotoimintaa koskevat tilastot kattavat yhdeksänkymmentäluvun ja eräät niistä myös kahdeksänkymmentäluvun, mutta esimerkiksi elokuva-alan tilastot kuvaavat vain yhdeksänkymmentäluvun jälkipuoliskoa.

Raportissa työvoimaa koskevat taulukot on sijoitettu pääasiassa tekstiin ja joukkoviestimien taloutta, rakennetta ja tarjontaa koskevat taulukot liitetaulukoiksi.

Kulttuuri- ja viestintä -julkaisusarjassa on ilmestynyt myös Sari Karttusen Kulttuurityövoima Suomessa 1970–1999 (Kulttuuri ja viestintä 2001:2), joka kuvaa kulttuurin toimialojen ja ammattien työvoimaa väestölaskentojen ja työssäkäyntitilaston avulla.

Taulukko 1 – Table 1**Valtakunnallisen radio- ja televisiotoiminnan työvoima 1980/81–2000
Employment in nation-wide radio and television 1980/81–2000**

Julkisen palvelun yleisradiotoiminta ²⁾ <i>Public service radio and television²⁾</i>		Kaupallinen radio ja televisio ³⁾ <i>Commercial radio and television³⁾</i>	
Vuosi ¹⁾ <i>Year¹⁾</i>	henkilötyövuosia <i>as full-time workers</i>	Vuosi <i>Year</i>	henkilöitä vuoden lopussa <i>persons at year-end</i>
1980/81	4 430	1980	567
1981/82	4 537	1981	638
1982/83	4 676	1982	657
1983/84	4 741	1983	655
1984/85	4 813	1984	665
1985/86	4 879	1985	702
1986/87	4 856	1986	696
1987/88	4 799	1987	667
1988/89	4 734	1988	586
1989/90	4 733	1989	625
1990/91	4 796	1990	621
1991/92	4 775	1991	626
1992 ⁴⁾	4 646	1992	606
1993	4 584	1993	599
1994	4 549	1994	617
1995	4 535	1995	639
1996	4 536	1996	648
1997	4 658	1997	717
1998	4 638	1998	876
1999	4 582	1999	887
2000	4 595	2000	803
Muutos – Change			
2000/1980			
henkilöä – persons	165		236
	4 %		42 %
2000/1990			
henkilöä – persons	-201		182
	-4 %		28 %

¹⁾ Vuoteen 1992 asti Yleisradion tilikausi oli 1.6 - 31.5. – *Until the year 1992 YLE financial year was 1.6.–31.5.*

²⁾ Yleisradio – *Finnish Broadcasting Company*

³⁾ MTV, Kolmostelevisio (1989-) ja Nelonen (1997-) ja Radio Nova (1998-).

MTV Finland, Channel Three Finland (1989-), Channel Four (1997-) and Radio Nova (1998-).

⁴⁾ Yleisradion toimikausi 7 kuukautta – *YLE's financial year 7 months.*

Lähde: Yleisradio, MTV ja Nelonen – *Source: YLE, MTV and Channel Four*

2. Valtakunnallinen radio- ja televisiotoiminta

Valtakunnallisen radio- ja televisiotoiminnan työvoima oli vuonna 2000 yhteensä 5 400 henkilöä (taulukko 1). Julkisen palvelun yleisradiotoiminta muodostaa siitä valtaosan. Yleisradiolla oli henkilöstöä 4 600 henkilötyövuoden verran. Luku sisältää vakinaisten työntekijöiden lisäksi määräaikaiset, myös freelancerit. Julkisen palvelun yleisradiotoiminnan henkilöstö kasvoi 1980- ja 1990-luvuilla vain hieman: yhteensä neljällä prosentilla (Yleisradion henkilöstön kehitys ks. luku 2.1).

Kaupallinen valtakunnallinen radio- ja televisiotoiminta on kasvanut suhteellisesti julkista palvelua enemmän. Kaupallisilla radio- ja televisioyrityksillä oli yhteensä 800 työntekijää vuonna 2000, joka on kolmanneksen enemmän kuin vuonna 1980 (taulukko 1). Freelance-työntekijät eivät sisälly lukuihin. Keväällä 2001 alan henkilöstö pieneni hieman MTV:n myytyä osan ohjelmatuotannostaan.

Kaupallisen sektorin työvoiman kasvu johtuu pitkälti sähköisen joukkoviestintäjärjestelmän laajenemisesta. Vuonna 1980 valtakunnallista mainosrahoitteista televisiotoimintaa Suomessa harjoitti vain MTV. Toinen valtakunnallinen mainoskanava Kolmostelevisio aloitti lähetyksensä vuonna 1987. Sen henkilöstö, 52 henkilöä, sisältyy taulukon 1 lukuihin vasta vuodesta 1989, tosin silloin jo osana MTV-konsernia (ks. luku 2.2). Vuonna 1997 toimintansa aloittivat sekä uusi valtakunnallinen kaupallinen televisiokanava (Nelonen) että ensimmäinen yksityinen valtakunnallinen radiokanava (Radio Nova). Vuonna 2000 niillä oli yhteensä henkilöstöä noin 180 henkilöä.

Valtakunnalliset radio- ja televisioyritykset työllistävät oman henkilöstönsä lisäksi kasvavan joukon riippumattomien TV-ohjelmatuotantoyhtiöiden työntekijöitä (ks. luku 5.1).

2.1 Julkisen palvelun televisio- ja radio-toiminta – Yleisradio

Henkilöstö

Yleisradion henkilöstön määrässä ei ole kahden viime vuosikymmenen aikana tapahtunut kovin suuria muutoksia. Kahdeksankymmentäluvun ensipuoliskolla YLE palkkasi hieman reippaammin lisää väkeä, minkä seurauksena sen henkilöstö kasvoi toimikausina 1980/81–1985/86 yhteensä kymmenen prosenttia eli 4 430 henkilöstä lähes 4 900:aan. Sen jälkeen kasvu pysähtyi ja kääntyi hitaaksi

Taulukko 2 – Table 2
Yleisradion henkilöstö henkilötöyvuosina 1980/81–2000
Personnel of YLE 1980/81–2000

Vuosi ¹⁾ Year ¹⁾	Yhteensä	Vakinaisia	Määräaikaisia	Määrärikaisten osuus
	Total	Permanent	Fixed term	Share of fixed term
	henkilötöyvuosia – full-time workers			%
1980/81	4 430	4 027	403	9,1
1981/82	4 537	4 180	357	7,9
1982/83	4 676	4 237	439	9,4
1983/84	4 741	4 300	441	9,3
1984/85	4 813	4 342	471	9,8
1985/86	4 879	4 411	468	9,6
1986/87	4 856	4 459	397	8,2
1987/88	4 799	4 445	354	7,4
1988/89	4 734	4 369	365	7,7
1989/90	4 733	4 369	364	7,7
1990/91	4 796	4 398	397	8,3
1991/92	4 775	4 361	414	8,7
1992 ²⁾	4 646	4 250	396	8,5
1993	4 584	4 214	370	8,1
1994	4 549	4 253	296	6,5
1995	4 535	4 214	321	7,1
1996	4 536	4 174	362	8,0
1997	4 658	4 184	474	10,2
1998	4 638	4 151	487	10,5
1999 ³⁾				
YLE	4 181	3 727	454	
Digita	401	388	13	
Yhteensä – Total	4 582	4 115	14	10,2
2000 ³⁾				
YLE	4 210	3 684	526	
Digita	385	371	14	
Yhteensä – Total	4 595	4 055	540	11,8
Muutos – Change				
2000/1980				
henkilötöyvuosia – full-time workers	165	28	137	
	4 %	1 %	34 %	
2000/1990				
henkilötöyvuosia – full-time workers	–201	–343	143	
	–4 %	–8 %	36 %	

¹⁾ Vuoteen 1992 asti Yleisradion tilikausi oli 1.6–31.5. – Until the year 1992 YLE financial year was 1.6.–31.5.

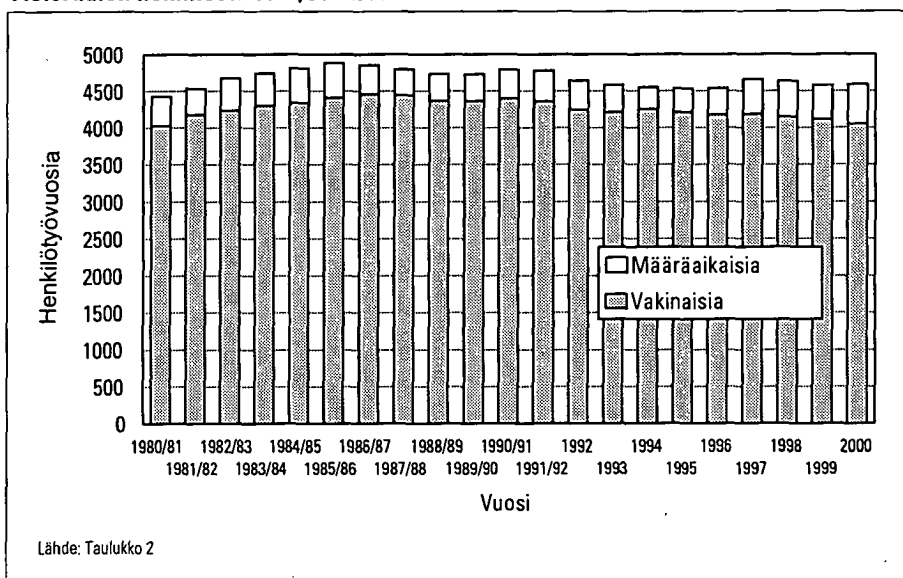
²⁾ 7 kuukautta – 7 months.

³⁾ Ohjelmien lähetyks- ja jakelutoiminta yhtiöitettiin vuoden 1999 alusta tytäryhtiö Digita Oy:ksi.
Transmission activity was incorporated as Digita Oy at the beginning of 1999.

Lähde: Yleisradio

Source: YLE

Kuvio 1
Yleisradion henkilöstö 1980/81–2000

laskuksi, joka on jatkunut käytännössä viime vuosiin saakka. Supistuminen on kuitenkin ollut niin hidasta, että Yleisradion henkilöstö (4 595 henkeä vuonna 2000) on edelleen neljä prosenttia suurempi kuin toimikaudella 1980/81. (Taulukko 2 ja Kuvio 1.)

Yleisradion henkilöstön rakenne muuttui yhdeksänkymmentäluvulla useassakin suhteessa. Yksi suurimmista muutoksista tapahtui sen tehtävarakenteessa. Yleisradio siirsi henkilöresurssiaan muista tehtävistä ohjelmien toimittamiseen.

Ohjelmien toimittamisen eri tehtävissä työskentelevä henkilöstö kasvoi yli viidenneksellä 1990-luvulla (taulukko 3 ja kuvio 2)¹. Samaan aikaan kaksi muuta ohjelmien tekemisen tehtäväryhmää pienenivät. Ohjelmatuotanto (kuvaus, äänitys, jälkikäsitteily, jne.) pieneni 13 prosenttia ja ohjelmapalvelut (lavastus, puvustus, kuvaussihteerit, jne.) 11 prosenttia. Televisio- ja radio-ohjelmien tekeminen on selvästi muuttunut Yleisradiossa. Kyse on radio- ja televisiotekniikan muutoksista ja tehtävien monipuolistumisesta (Yleisradio, Henkilöstökertomus 1998). Tekniset tehtävät ovat toisaalta vähentyneet, ja toisaalta niitä on siirretty toimituksellisen henkilöstön hoidettavaksi, varsinkin radiossa. Ohjelmatuotannon palveluja on ostettu myös jonkin verran myös yhtiön ulkopuolelta.

Yleisradion toiminta on muuttunut myös siten, että muut kuin edellä mainitut suoraan ohjelmien tekemiseen liittyvät tehtävät ovat vähentyneet. Palvelujen ja ylläpidon tehtävissä (esim. kuljetus-, kiinteistöhuolto-, henkilöstöpalvelu-

1 Luvut koskevat vain vakainaista henkilöstöä.

Taulukko 3 – Table 3

Yleisradion vakainainen henkilöstö tehtäväryhmittäin 1990–2000

Permanent personnel of YLE by type of work 1990–2000

Tehtäväryhmä Type of work	1990/ 91 ¹⁾	1991/ 92 ¹⁾	1992 ²⁾	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999 ³⁾	2000 ³⁾	Muutos- Change	
	henkilöä vuoden lopussa – persons at year-end											2000/90 henkilöä persons	%
Ohjelmatoimitus ja -suunnittelu <i>Editorial staff</i>	1 012	1 002	995	1 049	1 109	1 140	1 153	1 192	1 212	1 254	1 287	275	27 %
Ohjelmatuotanto ³⁾ <i>Programme production³⁾</i>	920	956	907	881	902	895	876	872	832	818	804	-116	-13 %
Ohjelmapalvelut ⁴⁾ <i>Programme services⁴⁾</i>	736	728	709	703	712	695	680	676	672	672	654	-82	-11 %
Ohjelmien lähettäminen ja jakelu <i>Programme transmission</i>	552	546	537	521	469	469	460	466	453	83	81	-471	-85 %
Palvelut ja ylläpito ⁵⁾ <i>Services and maintenance⁵⁾</i>	920	865	819	791	783	776	764	753	742	727	693	-227	-25 %
Hallinto – Administration ⁶⁾	322	319	312	311	320	318	328	325	328	306	302	-20	-6 %
Muut työt – Other ⁷⁾	138	137	128	123	123	122	121	124	120	121	120	-18	-13 %
Yhteensä – Total	4 599	4 553	4 401	4 379	4 418	4 415	4 382	4 408	4 359	3 981	3 941	-658	-14 %
Tehtäväryhmä Type of work	1990/ 91 ¹⁾	1991/ 92 ¹⁾	1992 ²⁾	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999 ³⁾	2000 ³⁾		
	%												
Ohjelmatoimitus ja -suunnittelu <i>Editorial staff</i>	22	22	23	24	25	26	26	27	28	31	33		
Ohjelmatuotanto ³⁾ <i>Programme production³⁾</i>	20	21	21	20	20	20	20	20	19	21	20		
Ohjelmapalvelut ⁴⁾ <i>Programme services⁴⁾</i>	16	16	16	16	16	16	16	15	15	17	17		
Ohjelmien lähettäminen ja jakelu ⁸⁾ <i>Programme transmission⁸⁾</i>	12	12	12	12	11	11	10	11	10	2	2		
Palvelut ja ylläpito ⁵⁾ <i>Services and maintenance⁵⁾</i>	20	19	19	18	18	18	17	17	17	18	18		
Hallinto – Administration ⁶⁾	7	7	7	7	7	7	7	7	8	8	8		
Muut työt – Other ⁷⁾	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3		
Yhteensä – Total	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100		

¹⁾ Vuoteen 1992 asti Yleisradion tilikausi oli 1.6–31.5. – *Until the year 1992 YLE financial year was 1.6.–31.5.*

²⁾ 7 kuukautta – *7 months.*

³⁾ Ohjelmien tekniseen tuotantoon esim. kuvaukseen, äänitykseen ja jälkikäsitteilyyn liittyvä työ. – *Work relating to the technical production of programmes, such as shooting, sound recording or post processing.*

⁴⁾ Lavastukseen, naamiointiin, järjestelyyn ja puvustukseen liittyvä työ sekä kuvaus- ja ohjelmasihteerit. – *Work relating to set designing, make-up, co-ordination and costumes, as well as script girls and producer's assistants.*

⁵⁾ Mm. kuljetus, kiinteistöhuolto, henkilöstöpalvelut ja tietohallinto. – *E.g. transport, property management, personnel services and data administration.*

⁶⁾ Mm. talous-, henkilöstö- ja yleishallinto sekä koulutus. – *E.g. financial, personnel and general administration and training.*

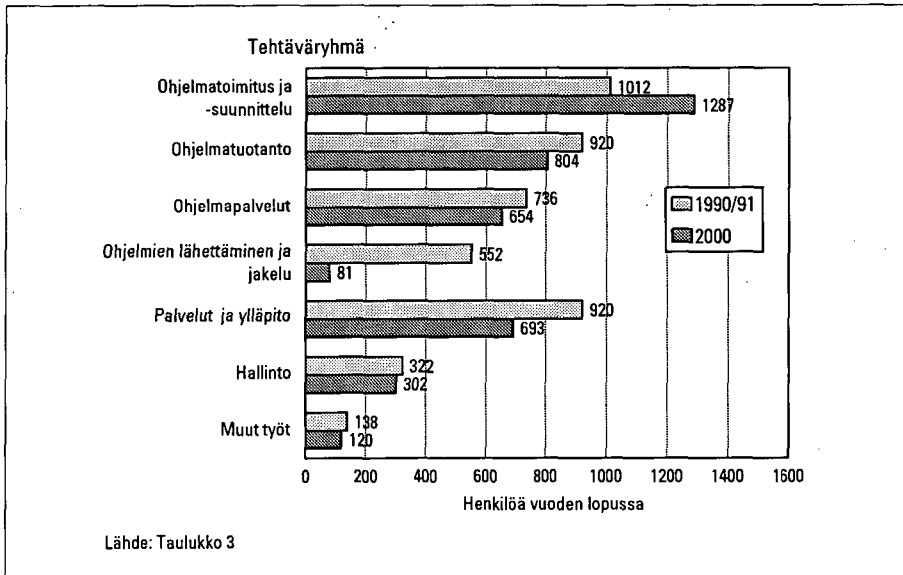
⁷⁾ Radion sinfoniaorkesteri, teatterit, julkaisu- ja luottamustehtävät. – *Finnish Radio Symphony orchestra, theatres, publishing activity and positions of trust.*

⁸⁾ Ohjelmien lähettämisen ja jakelun henkilöstön vähentyminen johtuu lähetystoiminnan yhtiöittämisestä Digita Oy:ksi vuoden 1999 alussa. Digitan henkilöstö (397 vakainaista ja 4 määräaikaista) ei sisälly lukuihin. – *Reduction of programme transmission personnel is due to the incorporation of transmission activity as Digita Oy at the beginning of 1999. The personnel of Digita (397 permanent and 4 fixed term employees) are not included in the figures.*

Lähde: Yleisradion vuosikirjat – *Source: YLE yearbooks*

Kuvio 2

Yleisradion henkilöstö tehtäväryhmittäin 1990/91 ja 2000

ja tietohallinto) toimivien yleisradiolaisten määrä supistui yhdeksänkymmentäluvulla neljänneksellä. Tämä ryhmä tulee todennäköisesti jatkossakin supistumaan, sillä Yleisradio ulkoistaa ainakin osan ko. toiminnoista. Vuonna 2001 se myi autokaluston korjaamotoiminnan ja osan kiinteistöpalveluista (Yleisradio, Lehdistötiedotteet 16.2. ja 5.6. 2001). Kiinteistötoiminnot ostaneeseen yritykseen Yleisradiosta siirtyy 40 työntekijää.

Lähetystoiminnan henkilöstö supistui 18 prosentilla jo ennen sen yhtiöittämistä omaksi tytäryhtiökseen vuoden 1999 alussa. Taulukon 3 mukainen peräti 85 prosentin pudotus lähetystoiminnan henkilöstön määrässä vuoteen 2000 sen sijaan johtuu suurimmaksi osaksi siitä, että kyseisen tytäryhtiön, Digita Oy:n, työntekijät eivät enää sisälly vuosien 1999 ja 2000 lukuihin. Yleisradion hallinnon työntekijöiden määrä väheni sekkin yhdeksänkymmentäluvulla kuusi prosenttia. (Taulukko 3 ja kuvio 2.)

Ohjelmatoiminnan resurssien kasvu näkyy myös liitetaulukossa 1, jossa Yleisradion henkilöstöä kuvataan sen suhteen, liittyykö heidän työnsä radioon, televisioon vai ns. yhteisiin tehtäviin. Vuosina 1988/89–1997 radion ja television parissa työskentelevien yleisradiolaisten määrä kasvoi, kun taas yhteisten toimintojen henkilöstö pieneni. Radiotoiminnan henkilöstö kasvoi peräti kolmanneksella. Luku sisältää kaikki radion parissa työskentelevät yleisradiolaiset heidän tehtävästään ja organisaatioyksiköstään riippumatta. Televisiotoiminnan henkilöstö kasvoi vähemmän, vain neljä prosenttia. Yhteisten toimintojen työntekijöiden määrä väheni peräti kolmanneksella. Yleisradion koko henkilöstö pieneni yhteensä kaksi prosenttia. (Liitetaulukko 1.)

Vuonna 1997 suurin osa eli 46 prosenttia yleisradiolaisista työskenteli television parissa. Radiotoiminnan henkilöstön osuus nousi em. toimikausina 22:sta

Taulukko 4 – Table 4

Yleisradion henkilöstö organisaatiokokonaisuuksittain 1994–2000

Personnel of YLE by organisation unit 1994–2000

Vuosi Year	Radio- toimiala	TV- toimiala	Ruotsin- kielinen toimiala	Keskusjohto	Sisäiset tulosyksiköt ¹⁾	Digita Oy ¹⁾	Yhteensä
	Radio	Television	Swedish- language radio & television	Central management	Personnel administration, etc. ¹⁾	Digita Oy ¹⁾	Total
	henkilöä – persons						
1994	1 098	1 848	376	144	1 084	–	4 550
1995	1 096	1 842	382	138	1 076	–	4 534
1996	1 098	1 838	379	137	1 084	–	4 536
1997	1 117	1 903	404	139	1 094	–	4 657
1998	1 115	1 883	443	127	1 070	–	4 638
1999	1 131	1 806	450	131	663	401	4 582
2000	1 136	1 808	482	149	635	385	4 595

Muutos – Change

2000/1994

henkilöä – persons	38	–40	106	5	–449		45
	3 %	–2 %	28 %	3 %	–41 %		1 %

Vuosi Year	Radiotoi- miala	TV-toi- miala	Ruotsin- kielinen toimiala	Keskusjohto	Sisäiset tulosyksiköt ¹⁾	Digita Oy	Yhteensä
	Radio	Television	Swedish- language radio & television	Central management	Personnel administration, etc. ¹⁾	Digita Oy	Total
	%						
1994	24	41	8	3	24	–	100
1995	24	41	8	3	24	–	100
1996	24	41	8	3	24	–	100
1997	24	41	9	3	23	–	100
1998	24	41	10	3	23	–	100
1999	25	39	10	3	14	9	100
2000	25	39	10	3	14	8	100

¹⁾ Ohjelmien lähetyksen ja jakelutoiminta yhdistettiin vuoden 1999 alusta tytäryhtiö Digita Oy:ksi. Sen henkilöstö sisältyi aiemmin sisäisten tulosyksiköiden lukuihin – Transmission activity was incorporated as Digita Oy at the beginning of 1999. Before 1999 the personnel of transmission activities was included in Personnel administration, etc.

Lähde: Yleisradio – Source: YLE

30 prosenttiin ja yhteisten toimintojen henkilöstön osuus laski 24 prosenttiin. (Liitetaulukko 1.)

Yleisradion nykyinen organisaatio on pääpiirteissään ollut voimassa vuodesta 1994. Suurin sen aikana henkilöstön organisaation mukaisessa rakenteessa tapahtunut muutos on ruotsinkielisen radio- ja televisiotoimialan nopea kasvu. Ruotsinkielisen toimialan henkilöstö kasvoi vuosina 1994–2000 yhteensä 28 prosenttia, lähes 500 henkilöön (taulukko 4). Ruotsinkielinen toimiala oli itse asiassa kasvanut jo aiempien organisaatioiden aikana (liitetaulukko 2). Osa lisäyksestä on aitoa henkilöresurssien kasvua, joka liittyy muun muassa vuonna

1997 toiminnan aloittaneeseen uuteen ruotsinkieliseen valtakunnalliseen kanavaan. Toisaalta on kyse YLE:n organisaation pienistä muutoksista, joissa eräitä toimintoja on siirretty yksiköiden välillä.

Sisäisten tulosyksiköiden henkilöstö väheni vuosina 1994–2000 peräti 41 prosenttia. Se johtui kuitenkin suurimmaksi osaksi lähetystoiminnan irrottamisesta vuoden 1999 alussa Digita Oy:ksi. Jos Digitan henkilöstö lasketaan mukaan, supistui sisäisten tulosyksiköiden henkilöstö vain kuusi prosenttia. Muiden yksiköiden henkilöresurssit ovat nykyorganisaation aikana muuttuneet vain hieman. Suomenkielisen radiotoimialan henkilöstö kasvoi kolme prosenttia ja televisioimialan väheni kaksi prosenttia. (Taulukko 4.)

Suomenkieliset radiotoimiala (25 %) ja tv-toimiala (39 %) ovat henkilöstöltään Yleisradion suurimmat yksiköt. Ruotsinkielisen toimialan osuus YLE:n henkilöstöstä on kymmenen prosenttia. (Taulukko 4.)

Valtaosa Yleisradion henkilöstöstä on vakituudessa työsuhhteessa (taulukko 2 ja kuvio 1). Määräaikainen sopimus oli vuonna 2000 vain 12 prosentilla henkilöstöstä (henkilötyövuosista laskettuna). Määräaikaiset työntekijät ovat enimmäkseen toimittajia tai työskentelevät muissa ohjelmatuotannon ja -palvelujen ammateissa. Heistä noin puolet on kuukausi- tai tuntipalkkaisia ja puolet freelancereita (eli suoritepalkkaisia). Lukumääräisesti freelancereita on paljon, sillä kaikkiaan 5 236 henkilöä teki Yleisradiolle suoritepalkkaista työtä vuonna 2000. (Yleisradio, Henkilöstökertomus 2000.)

Henkilötyövuosina laskettuna määräaikaiset työsuhhteet ovat yleistyneet Yleisradiossa jonkin verran. Määräaikainen henkilöstö kasvoi vuosina 1990–2000 yhteensä kolmanneksella, kun vakinainen henkilöstö väheni samaan aikaan kahdeksan prosenttia (taulukko 2). Määräaikaisten työntekijöiden osuus koko henkilöstöstä onkin noussut muutamalla prosenttiyksiköllä. Muutos on ollut hidasta mutta varsinkin viime vuosina selvää. Kehitys on Yleisradion henkilöstösuunnitelman mukaista (Yleisradio, Vuosikertomus 1998). Määräaikaisten työsopimusten osuutta kasvattamalla pyritään saamaan henkilöresursseihin lisää joustavuutta.

Osa Yleisradion henkilöstön tehtäväryhmistä on jakautunut selvästi sukupuolen mukaan. Hyvin miesvaltaisia ovat ohjelmatuotantoon, ohjelmien lähetykseen ja jakeluun sekä palveluihin ja ylläpitoon liittyvät työt. Miesten osuus niissä vaihteli 69:stä 78:aan prosenttiin vuonna 2000. Vastaavasti naisvaltaisia tehtäväryhmiä ovat hallinto (69 %) ja ohjelmalvelut (67 %). Ohjelmien toimittamisen ja suunnittelun henkilöstössä ei miesten (52 %) ja naisten (48 %) osuudessa ole käytännössä eroa. (Taulukko 5.)

Yleisradio on pyrkinyt yhdeksänkymmentäluvulla tasoittamaan henkilöstön sukupuolijakaumaa osana sukupuolten tasa-arvon edistämistä yhtiössä. Esimerkiksi valittaessa uutta työntekijää työyhteisöön tai tehtäviin, joissa miehet tai naiset ovat vähemmistönä, valitaan tasavertaisista hakijoista vähemmistönä olevaan sukupuoleen kuuluva henkilö (Yleisradio, Tasa-arvoisesti tietoyhteiskuntaan). Monien tehtäväryhmien sukupuolijakauma onkin vuosina 1993–2000 tasoittunut, tosin useimpien vain hieman. Suurin muutos on naisten osuuden kasvaminen ohjelmien toimittamisen ja suunnittelun henkilöstöstä seitsemällä pro-

Taulukko 5 – Table 5

Yleisradion henkilöstö sukupuolen, esimiesaseman ja tehtävän mukaan 1993–2000

Personnel of YLE by gender, status and type of work 1993–2000

Esimiestaso – Status	osuus koko kuukausipalkkaisesta henkilöstöstä share of personnel paid by the month	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
		%							
Johtajat Directors	Miehiä – Males	100	79	77	73	79	79	81	75
	Naisia – Females	0	21	23	27	21	21	19	25
Päälliköt Managers	Miehiä – Males	87	81	80	79	77	77	70	67
	Naisia – Females	13	19	21	21	23	23	30	33
Toimistopäälliköt, yms. Heads of department, etc.	Miehiä – Males	82	80	78	76	75	72	67	66
	Naisia – Females	18	20	22	24	25	28	33	34
Muut esimiehet Other in superior status	Miehiä – Males	83	83	81	82	81	80	76	77
	Naisia – Females	17	18	19	18	19	20	24	23
Muu henkilöstö Rest of personnel	Miehiä – Males	58	57	58	57	57	57	54	54
	Naisia – Females	42	43	43	43	43	43	46	46
Koko henkilöstö Total personnel	Miehiä – Males	61	60	60	60	60	59	56	55
	Naisia – Females	39	40	40	40	41	41	44	45

Tehtäväryhmä Type of work	osuus vakinaisesta henkilöstöstä share of permanent personnel	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
		%							
Ohjelmatoimitus ja -suunnittelu Editorial staff	Miehiä – Males	59	58	57	56	55	54	53	52
	Naisia – Females	41	42	43	44	45	46	47	48
Ohjelmatuotanto ¹⁾ Programme production ¹⁾	Miehiä – Males	78	78	78	78	78	78	78	78
	Naisia – Females	22	23	22	22	22	22	22	22
Ohjelmapalvelut ²⁾ Programme services ²⁾	Miehiä – Males	34	34	36	35	35	34	34	34
	Naisia – Females	66	66	64	65	65	66	66	67
Ohjelmien lähettäminen ja jakelu Programme transmission	Miehiä – Males	82	84	84	85	85	85	78	77
	Naisia – Females	18	16	16	15	15	15	22	24
Palvelut ja ylläpito ³⁾ Services and maintenance ³⁾	Miehiä – Males	70	69	69	69	70	70	70	69
	Naisia – Females	30	31	31	31	30	30	31	31
Hallinto - Administration ⁴⁾	Miehiä – Males	27	28	30	30	30	31	31	32
	Naisia – Females	73	72	71	70	70	69	69	69
Muut työt – Other ⁵⁾	Miehiä – Males	64	62	63	64	64	65	66	67
	Naisia – Females	36	38	37	36	36	35	34	33
Yhteensä – Total	Miehiä – Males	61	61	61	61	61	60	57	57
	Naisia – Females	39	39	39	39	39	40	43	43

¹⁾ Ohjelmien tekniseen tuotantoon esim. kuvaukseen, äänitykseen ja jälkikäsittelyyn liittyvä työ. – Work relating to the technical production of programmes, such as shooting, sound recording or post processing.

²⁾ Lavastukseen, naamiointiin, järjestelyyn ja puvustukseen liittyvä työ sekä kuvaus- ja ohjelmasihteerit. – Work relating to set designing, make-up, co-ordination and costumes, as well as script girls and producer's assistants.

³⁾ Mm. kuljetus, kiinteistöhuolto, henkilöstöpalvelut ja tietohallinto. – E.g. transport, property management, personnel services and data administration.

⁴⁾ Mm. talous-, henkilöstö- ja yleishallinto sekä koulutus – E.g. financial, personnel and general administration and training.

⁵⁾ Radion sinfoniaorkesteri, teatterit, julkaisu- ja luottamustehtävät. – Finnish Radio Symphony Orchestra, theatres, publishing activity and positions of trust.

Lähde: Yleisradio, henkilöstökertomukset
Source: YLE, Personnel reports

senttiyksiköllä. Useimmissa ryhmissä muutokset ovat muutaman prosenttiyksikön luokkaa. (Taulukko 5.)

Yleisradion on pyrkinyt kasvattamaan naisten osuutta myös johto- ja esimiestehtävissä. Tavoitteena on, että miesten ja naisten osuus kaikilla esimiestasoilla olisi vähintään 40 prosenttia vuoteen 2004 mennessä (Yleisradio, Tasa-arvoisesti tietoyhteiskuntaan 1999). Naisten osuus onkin kasvanut kaikilla esimiestasoilla, eräillä jopa 20 prosenttiyksiköllä vuosina 1993–2000. Tasoittumisesta huolimatta naisten osuus on esimiestehtävissä toimivista edelleen selvästi alhaisempi kuin miesten. Vuonna 2000 johtajista oli naisia 25 prosenttia, päälliköistä ja toimistopäälliköistä yksi kolmasosa. Yleisradion koko vakinaisesta henkilöstöstä naisia oli 43 prosenttia vuonna 2000. Osuus on noussut neljä prosenttiyksikköä vuodesta 1993. (Taulukko 5.)

Ohjelmatarjonta

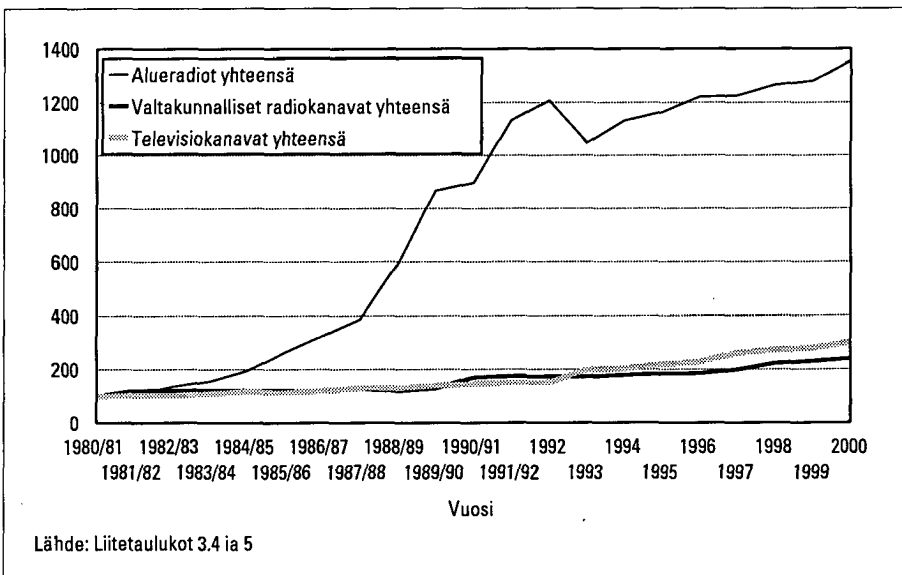
Samaan aikaan kun Yleisradion henkilöstö kasvoi 1980- ja 1990-luvuilla vain hieman, sen tarjonta moninkertaistui sekä televisiossa että radiossa. Radion puolella YLE sekä lisäsi kanaviensa ohjelma-aikaa että perusti uusia kanavia. Kahdeksankymmentäluvulle tultaessa Yleisradiolla oli kolme valtakunnallista radiokanavaa, kaksi suomenkielistä ja yksi ruotsinkielinen. Kolmas suomenkielinen kanava aloitti toimintansa vuonna 1990 ja toinen ruotsinkielinen kanava vuonna 1997.

Valtakunnalliset radiokanavat lähettivät 1980-luvun alussa ohjelmaa yhteensä hieman yli kolmesataa tuntia viikossa. Ohjelma-aikaa kasvatettiin useaan otteeseen, eräinä vuosina jopa kolmanneksella. Suomenkielisestä kakkosverkosta

Kuvio 3

Yleisradion ohjelma-aika televisiossa ja radiossa 1980/81–2000

Indeksi, 1980/81 = 100

tehtiin ensimmäisenä ympärivuorokautinen kanava (168 tuntia viikossa) kahdeksankymmentäluvun lopussa. Yhteensä valtakunnallisten kanavien ohjelma-aika yli kaksinkertaistui (+139 %) 1980- ja 1990-lukujen aikana. Vuonna 2000 viidellä valtakunnallisella kanavalla oli ohjelmia yhteensä 787 tuntia viikossa. (Liitetaulukko 3 ja kuvio 3.)

Yhdeksänkymmentäluvun lopulla YLE perusti kolme digitaalista radiokanavaa; Radio Peilin vuonna 1998 sekä Radio Aionon ja Ylen Klassisen vuonna 1999. Myös ne ovat kaikki tällä hetkellä ympärivuorokautisia. Tosin Ylen Klassisen (66 %) ja Radio Aionon (29 %) ohjelma-ajasta melko suuri osa oli muiden kanavien ohjelmaa (Yleisradio, Vuosikertomus 2000).

Vielä enemmän kuin valtakunnallisten kanaviensa ohjelmistoa Yleisradio on lisännyt alueellista radiotarjontaansa. Kahdeksankymmentäluvun alussa YLE:llä oli yksi suomenkielinen ja viisi ruotsinkielistä alueradiota. Niitä perustettiin kuitenkin ripeään tahtiin lisää, ja jo yhdeksänkymmentäluvun alussa niiden määrä oli noussut nykyiseen 26:een (20 suomenkielistä, viisi ruotsinkielistä ja yksi saamenkielinen). Alueradioiden lukumäärän kasvaessa myös niiden yhteenlaskettu ohjelma-aika moninkertaistui. Kun YLE lähetti kaudella 1980/81 alueellista ohjelmaa yhteensä 71 tuntia viikossa, oli määrä vuonna 2000 peräti 962 tuntia. (Liitetaulukko 4 ja kuvio 3.)

Myös Yleisradion televisiotarjonta on kasvanut nopeasti. Kahdeksankymmentäluvun alussa Yleisradio lähetti kahdella kanavallaan yhteensä noin 70 tuntia ohjelmaa viikossa. Suurin lisäys tapahtui vuoden 1993 kanavaudistuksessa. Siihen asti YLE oli jakanut lähetysverkkonsa MTV:n kanssa, joka lähetti niissä noin 20 tuntia ohjelmaa viikossa. Uudistuksessa MTV siirsi ohjelmansa kolmannen lähetyverkkoon (ks. MTV:tä käsittelevä luku 2.2). YLE täytti MTV:n jättämän aukon heti vuoden 1993 aikana, mikä merkitsi noin 30 prosentin lisäystä ohjelma-aikaan. YLE on kasvattanut ohjelma-aikaansa lähes joka vuosi myös kanavaudistuksen jälkeen. Vuonna 2000 Yleisradion kanavien yhteenlaskettu ohjelma-aika oli 206 tuntia, joka on kolme kertaa niin paljon kuin kahdeksankymmentäluvun alussa (+ 200 %). (Liitetaulukko 5.)

Televisio- ja radioyhtiön ohjelma-ajan ja sen henkilöresurssien suhde ei ole suoraviivainen. Se, minkälaisia paineita henkilöstön lisäämiseen tai uudelleen organisointiin tarjonnan kasvattamisesta syntyy, riippuu tavasta, jolla se tehdään. Yhtiön oman ohjelmatuotannon kasvattamiseen tarvitaan enemmän henkilöresursseja kuin ostettujen ohjelmien lisäämiseen. Yhtiön omassa tuotannossakin eri ohjelmatyyppien välillä on suuria eroja. Esimerkiksi draamasarjoissa tarvitaan enemmän henkilöstöä kuin useimmissa viihdeohjelmissa. Uusintojen lisääminen on tästä näkökulmasta helpointa.

Yleisradion televisiotarjonnan kasvaessa on yhtiön oman tuotannon osuus siitä laskenut jonkin verran. Yhdeksänkymmentäluvun puoleen väliin asti oman tuotannon osuus vaihteli hieman 50 prosentin molemmin puolin. Vuonna 2000 YLE:n ohjelma-ajasta 43 prosenttia oli yhtiön itse tuottamia ohjelmia. TV2:ssa osuus (38 %) oli hieman alhaisempi kuin TV1:ssä (49 %). Ostetun kotimaisen ohjelmiston osuus on vastaavasti noussut. Vuonna 1991 YLE osti kuusi prosent-

tia tarjonnastaan kotimaisilta tuotantoyhtiöiltä. Vuonna 1999 osuus oli noussut jo kymmeneen prosenttiin. (Liitetaulukko 6.)

Yleisradio käyttänyt uusintoja yhtenä tapana kasvattaa televisiotarjontaansa. Uusintojen osuus Yleisradion ohjelmistosta yli kaksinkertaistui viimeisten 20 vuoden aikana. Kun kaudella 1982/83 koko televisiotarjonnasta uusintoja oli 14 prosenttia, vuonna 2000 osuus oli 32 prosenttia. (Liitetaulukko 7.)

Yleisradion ohjelmatarjonta tulee kasvamaan jatkossakin, mahdollisesti se moninkertaistuu jälleen. Yhtiön televisiokanavien määrä kasvaa jo vuoden 2001 syksyllä, jos digitaaliset kanavat aloittavat nykyisten suunnitelmien mukaan toimintansa. Yleisradion käyttöön on annettu yksi multipleksi, jolla YLE aikoo lähettää viisi digikanavaa. Nykyisten YLE 1 ja YLE 2 -kanavien digitaaliversioiden lisäksi uusina kanavina aloittavat uutiskanava, ruotsinkielinen kanava sekä kulttuuri-, opetus- ja asiakanava. Yleisradio on jo aloittanut näin suuren tarjonnan kasvun edellyttämien rakenteiden ja toimintatapojen uudistamisen valmistelut (Yleisradio, Lehdistötiedote 29.11.2001). Resursseja aiotaan siirtää edelleen tuki- ja hallintopalveluista ohjelmatuotantoon. Ohjelmatuotantoon ollaan kehittämässä ns. osaamiskeskustoja, jotka toimivat yli kanava- ja välinärajojen. Yhtiön tämänhetkisten suunnitelmien mukaan toiminnan uudelleen organisointi tulee vähentämään henkilöresursseja ainakin television ohjelmatoiminnassa (Yleisradio, Lehdistötiedote 4.6.2001). Myös sitä tutkitaan, kuinka paljon erilaisia palveluja tullaan ostamaan sen sijaan että yhtiö tuottaisi ne itse.

2.2 MTV

Henkilöstö

Vuonna 1980 MTV:ssä työskenteli vakinaisessa työsuhteessa yhteensä 567 henkilöä (taulukko 6 ja kuvio 4). Noin neljännes heistä oli ohjelmatoiminnan eli toimituksien ja ohjelmistosuunnittelun henkilöstöä (liitetaulukko 8). Ohjelmatuotannon työntekijöitä oli myös neljännes samoin kuin teknisen toimintalinjan. Markkinoinnin osuus MTV:n henkilöstöstä oli viisi prosenttia.

MTV:llä oli varsinaisen televisiotoiminnan lisäksi jonkin verran siihen hieman etäisemmin liittyviä toimintoja. Ne oli sijoitettu palvelutoiminnot -yksikköön, joka palveli sekä ulkopuolisia asiakkaita että MTV:n muita yksiköitä. Palvelutoimintoihin kuuluivat musiikkituotanto, AV-osasto (äänilevyjen ja -kasettien valmistus, videokasettien monistus), studioiden vuokraus mainostuotantoon, elokuvalaboratorio ja ohjelmien ulkomaanmyynti. Palvelutoimintojen osuus MTV:n henkilöstöstä oli kahdeksankymmentäluvun alussa yli kymmenen prosenttia (liitetaulukko 8).

MTV:n henkilöstö oli kasvanut selvästi jo seitsemänkymmentäluvulla. Kahdeksankymmentäluvun ensimmäisellä puoliskolla se kasvoi edelleen lähes neljänneksellä nousten 700 henkilöön vuonna 1985 (taulukko 6 ja kuvio 4). Ohjelmatoiminta sekä tekniikka, palvelutoiminnot & hallinto -toimintalinja laajenivat eniten, molemmat reilulla kolmanneksella (liitetaulukko 8). Ohjelmatoiminnan

Taulukko 6 – Table 6
MTV3:n henkilöstö 1975–2000
Personnel of MTV3 Finland 1975–2000

Vuosi – Year	henkilöä ¹⁾ – persons ¹⁾
1975	453
1976	456
1977	478
1978	512
1979	540
1980	567
1981	638
1982	657
1983	655
1984	665
1985	702
1986	696
1987	667
1988	586
1989 ²⁾	625
1990	621
1991	626
1992	606
1993	599
1994	617
1995	639
1996	648
1997	661
1998	726
1999	702
2000	627
Muutos – Change	
2000/1990	
henkilöä – persons	6
	1 %
2000/1980	
henkilöä – persons	60
	11 %

¹⁾ Vuoden lopussa – At year-end.

²⁾ Vuodesta 1989 mukana myös Kolmostelevisioin henkilöstö. –

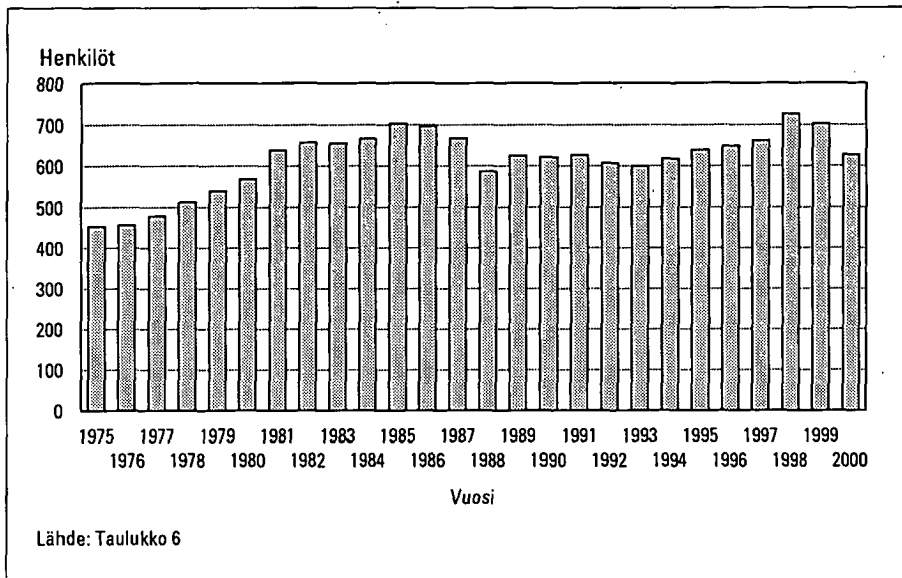
²⁾ Channel Three personnel are included in the figures as of 1989.

Lähde: MTV3 –
Source: MTV3 Finland

kasvu tapahtui käytännössä vuonna 1981 ja johtui suurimmaksi osaksi oman uutistoiminnan aloittamisesta.

Kahdeksankymmentäluvun puolivälissä MTV:n henkilöstön kasvu loppui ja kääntyi muutaman vuoden kestäneeksi laskuksi. Osittain väheneminen liittyi siihen, että MTV ulkoisti eräitä toimintojaan ja luopui muutamista toiminnoista kokonaan. Vuonna 1988 henkilöstö pieneni peräti 81 henkilöllä eli 15 prosentilla, mikä johtui toisaalta väen vähentämisestä ja toisaalta lavastamon yhtiöittämisestä ja myymisestä. Jatkossa MTV siirtyi ostamaan palvelut myydyltä Suomen Lavastepalvelu Oy:ltä. Vuoden 1990 alussa myytiin vuorostaan elokuva-laboratoriotointa. Sen ostaneen yhtiön, Finn-Lab Oy:n, palvelukseen siirtyi MTV:stä 24 henkilöä. Samoihin aikoihin tehtiin myös muutamia pienempiä samantyyppisiä järjestelyjä. (MTV, Vuosikertomukset 1988 ja 1990.)

Kuvio 4
MTV:n henkilöstö 1975–2000

Vuonna 1989 tehtiin yritysjärjestely, joka muutti MTV:n toiminnan lähtökohdat täysin. Tuolloin Kolmostelevisio Oy:stä, joka omisti vuonna 1987 aloitaneen uuden mainosrahoitteisen televisiokanavan, tuli MTV:n tytäryhtiö. Näin MTV sai käyttöönsä oman televisiokanavan. Myös MTV:n henkilöstö kasvoi. Kolmostelevisiön osuus MTV-konsernin henkilöstöstä oli vuoden 1989 lopussa 52 henkilöä.

Vuoden 1990 lopussa MTV-konsernissa työskenteli yhteensä 621 henkilöä. Suurin piirtein tällä tasolla henkilöstö pysyikin yhdeksänkymmentäluvun alkupuolen, mutta vuosikymmenen jälkipuoliskolla se taas kasvoi nousten jälleen yli 700 henkilön vuonna 1998. (Taulukko 6.)

Yhdeksänkymmentäluvun lopulla tapahtui kaksi muutosta, joilla oli merkitystä myös MTV:n henkilöstön kehityksen kannalta. Vuonna 1997 uusi mainosrahoitteinen valtakunnallinen televisiokanava Nelonen aloitti lähetyksensä. Siihen astihan MTV:llä oli ollut televisiomainosmarkkinoilla monopoli lukuun ottamatta lyhyttä aikaa, jonka Kolmostelevisio oli ollut sen kilpailija (vuoden 1987 lopulta vuoden 1989 lopulle). Toinen muutos tapahtui vuonna 1998, kun MTV Oy sulautui suuren sanomalehtikustantajan Aamulehti-yhtymä Oy:n kanssa Alma Media konserniksi. Näin MTV:stä tuli osa fuusiossa syntynyttä pörssissä noteerattua monimediakonsernia.

Näiden muutosten merkitys kävi ilmi pian. Ensinnäkin koventunut kilpailu mainosmarkoista näkyi MTV:n taloudellisessa tuloksessa. Nelosen myötä televisiomainosmarkkinoista tuli eräänlainen kahden kilpailijan nollasummapeli (Sauri 2001). Vasta toimintansa aloittaneen Nelosen mainosmyynti ei vielä ole kovin suurta, mutta se on ollut kuitenkin suureksi osaksi pois MTV:n liikevaihdosta, sillä televisiomainonnan kokonaisuusmyynnin kasvu on hidastunut hyvin vä-

häiseksi. Lisäksi nyt kun MTV on osa pörssinoteerattua konsernia, on paine löytää ratkaisu tulosongelmiin kovempi.

MTV on hakenut ratkaisua kahdesta suunnasta. Ensinnäkin se ulkoisti suuren osan omasta ohjelmatuotannostaan. Vuonna 1999 se myi 51 prosenttia MTV-Viihde Oy:stä eli entisestä viihdetoimituksestaan, jonka palveluksessa oli 34 henkilöä² (Alma Media, Pörssitiedote 29.9.1999). Seuraavana vuonna oli vuorossa draamatuotanto, jossa työskenteli vakinaisesti kahdeksan henkilöä (Alma Media, Pörssitiedote 29.9.2000). Edelleen vuonna 2001 myytiin MTV-Tuotanto Oy, joka tuotti tapahtumaohjelmia kuten Tangomarkkinat ja Miss Suomi -kilpailun³ (Alma Media, Pörssitiedote 12.2.2001). MTV-Tuotannolla oli 34 työntekijän henkilöstö. Näiden kauppojen jälkeen MTV:lle jäi lähinnä uutis-, ajankohtais- ja urheiluohjelmien tuotanto. Ohjelmatuotannon lisäksi MTV luopui myös eräistä muista toiminnoistaan.

Edellä mainittujen kauppojen seurauksena MTV:n henkilöstö pieneni selvästi. Vuonna 2000 henkilöstö väheni 627 henkilöön. Kokonaisuudessaan ohjelmatuotannon ulkoistamisen vaikutukset, jotka on arvioitu noin sadaksi henkilökseksi, tulevat näkymään vuoden 2001 luvuissa.

Ohjelmatuotannon ulkoistamisen lisäksi MTV pyrki leikkaamaan kustannuksiaan myös tehostamalla toimintaansa. Vuoden 2001 alussa se ilmoitti suunnitelmistaan leikata menojaan yhteensä 137 henkilötyövuoden edestä. Osa säästöistä saatiin aikaan jo MTV-Tuotanto Oy:n kaupalla. Lisäksi yhtiö aikoo irtisanoa työntekijöitä ja vähentää freelance -työvoiman käyttöä. Osa leikkauksista toteutetaan erilaisina eläke- ja erityisjärjestelyinä. Markkamääräisesti säästöjä kertyy vuositasolla 45 miljoonaa markkaa. Säästöjen suunnitellaan kohdistuvan useisiin MTV:n yksiköihin: muuan muassa uutis- ja ajankohtaistoimitukseen, ohjelmatuotantoon ja markkinointiin. (Alma Media, Pörssitiedote 26.3.2001.)

Henkilöstön vähentämisen lisäksi tehostaminen tulee tarkoittamaan myös toiminnan uudelleen organisointia. Uutis- ja ajankohtaisohjelmien toimitukset aiotaan uudistaa. Samalla uudistetaan myös toimituksen henkilöstön tehtävämikheet ja toimenkuvat. Uutistoiminnan aluetoimitusten verkkoa on jo viime vuosina supistettu jonkin verran (MTV vähentää neljäsosan väestään, MTV saneeraa aluetoimintaansa). Mainosajan myyntitoiminnot MTV aikoo keskittää pääasiassa pääkaupunkiseudulle ja muille kasvaville talousalueille.

Toiminnan uudelleen organisoinnissa MTV voi käyttää hyväksi sitä, että se on osa suurta monimediakonsernia. Esimerkiksi osa mainosajan myynnin aluekonttoreista aiotaan siirtää paikkakunnilla ilmestyvien Alma Median maakuntalehtien yhteyteen (Alma Media, Pörssitiedote 22.1.2001). Lisäksi MTV ja Alma Mediaan kuuluva Kauppalehti tekevät jo nyt yhteistyötä talousuutistoiminnassa.

2 Pearson Entertainment -ryhmään kuuluvalla Grundy Holdings-yhtiöllä

3 Ruotsalaiselle Jarowskij Underhållning AB:lle

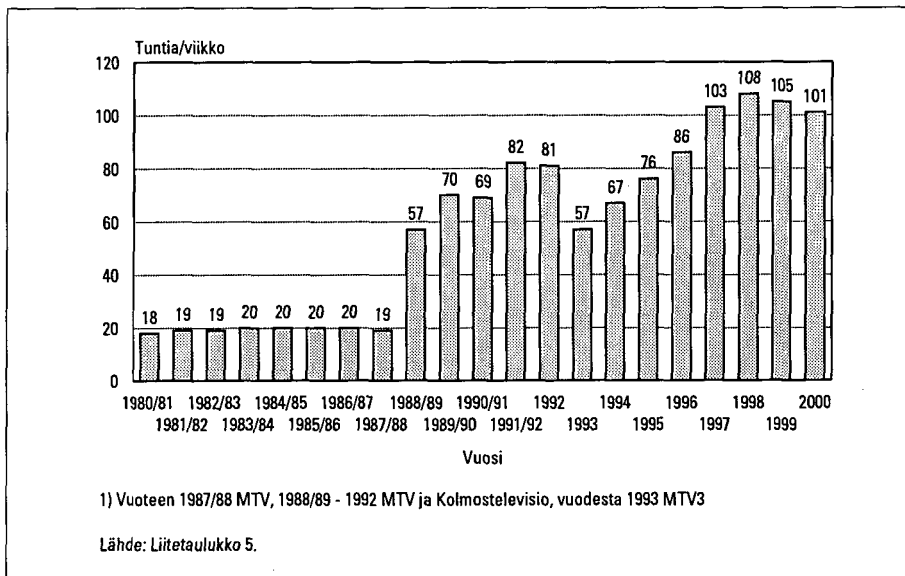
Ohjelmatarjonta

MTV:n ohjelmatarjonta kasvoi kahdeksan- ja yhdeksänkymmentäluvuilla huomattavasti. Vuoden 1993 alun kanavaudistukseen asti MTV vuokrasi lähetyksia Yleisradion 1- ja 2-verkoista. 1970-luvulla sen ohjelma-aika kasvoi vain hyvin hitaasti ja 1980-luvun alkupuolella se vakiintui noin 20 tuntiin viikossa. Oman kanavan MTV sai käyttöönsä vuonna 1989 kun Kolmostelevisio Oy, joka harjoitti televisiotoimintaa vuonna 1987 aloittaneella uudella kanavalla, muutettiin MTV:n osakkuusyhtiöstä sen tytäryhtiöksi. MTV alkoi siirtää ohjelmiaan Kolmostelevisio-kanavalle jo samana vuonna, mutta se lähetti kuitenkin ohjelmia edelleen myös YLE:n verkoissa. Niistä se poistui kokonaan vuoden 1993 kanavaudistuksessa. MTV:n siirryttyä kokonaan kolmanteen lähetykseen verkkoon kanavan nimeksi muutettiin MTV3-kanava. (Liitetaulukko 5.)

Oma kanava moninkertaisti MTV:n tarjonnan. Ensimmäisenä kanavaudistuksen jälkeisenä vuonna MTV3 lähetti keskimäärin 57 tuntia ohjelmaa viikossa, eli lähes kolme kertaa niin paljon kuin MTV 1980-luvun alussa. Seuraavina vuosina MTV3 kasvatti tarjontaansa edelleen, ja vuonna 2000 sen ohjelma-aika oli 101 tuntia viikossa, joka oli lähes kaksi kertaa niin paljon kuin ensimmäisenä kanavaudistuksen jälkeisenä vuonna ja lähes viisi kertaa niin paljon kuin 1980-luvun alussa. Vuoden 2000 helmikuussa MTV aloitti lähinnä nuorisolle suunnatun TVTV-kaapelitelevisiokanavan lähetykset. (Liitetaulukko 5.)

MTV ostaa tällä hetkellä huomattavasti suuremman osan tarjonnastaan kotimaisilta tuotantoyhtiöiltä kuin kahdeksänkymmentäluvulla. 1980-luvulla neljäs- tai kuuteen prosenttia MTV:n ohjelma-ajasta oli ostettuja kotimaisia ohjelmia ja elokuvia. 1990-luvun alussa osuus nousi lähes 20 prosenttiin ja on sillä tasolla pysynytkin. Näin nopea kasvu johtui pääasiassa Kolmostelevisiön siirtymisestä

Kuvio 5
MTV:n ohjelma-aika 1980/81–2000

MTV:n kanavaksi, sillä Kolmostelevisiion toiminta oli kotimaisen ohjelmiston osalta perustunut nimenomaan suomalaisten tuotantoyhtiöiden palvelujen käyttöön. Useiden MTV:n omien ohjelmatuotantoyksiköiden myymisen seurauksena ostetun kotimaisen ohjelmiston osuus tulee jatkossa kasvamaan. MTV:n oman tuotannon osuus on vastaavasti laskenut useita prosenttiyksikköä ollen 37 prosenttia vuonna 2000. (Liitetaulukko 7.)

Oman ohjelmatuotannon ulkoistaminen on jatkoa MTV:n toimintatavan muutokselle, joka alkoi kahdeksankymmentäluvulla ja vahvistui Kolmostelevisiion ja MTV:n sulautumisessa. Perinteisesti suomalaiset televisioyhtiöt ovat itse tuottaneet valtaosan kotimaisesta ohjelmistostaan. Tällainen toimintatapa on ollut yleinen myös muualla Euroopassa. Eräissä maissa on kuitenkin ollut myös toisella tavoin toimivia yhtiöitä (esim. Channel Four Englannissa). Ne keskittyvät ohjelmiston kokoamiseen ja lähetystoimintaan, kaupalliset yhtiöt myös mainosajan myyntiin, ja ostavat koko kotimaisen ohjelmistonsa tai ainakin valtaosan siitä ns. riippumattomilta tv-ohjelmatuotantoyhtiöiltä. Suomessa MTV ja myös Yleisradio alkoivat jossain määrin siirtyä tähän suuntaan kahdeksankymmentäluvulla. Nelonen valitsi kyseisen toimintatavan heti aloittaessaan toimintansa.

Yleisradion tavoin MTV3 on kasvattanut uusintojen osuutta ohjelmistostaan. Kahdeksankymmentäluvulla vain muutama prosentti MTV:n ohjelma-ajasta oli uusintoja. Ensimmäisenä kanava uudistuksen jälkeisenä vuotena osuus nousi jo kahdeksaan prosenttiin ja vuonna 2000 yli viidennes MTV3:n ohjelma-ajasta oli uusintoja. (Liitetaulukko 6.)

Taulukko 7 – Table 7
Nelosen ja PTV:n henkilöstö 1990–2001
Personnel of Channel Four and PTV 1990–2001

Vuosi – Year	henkilöä ¹⁾ – persons ¹⁾
1990	15
1991	15
1992	20
1993	20
1994	21
1995	21
1996	23
1997 ²⁾	56
1998	100
1999	135
2000	126
2001 ³⁾	132

¹⁾ Vuoden lopussa – At year-end.

²⁾ Nelonen aloitti toimintansa – Channel Four started operations.

³⁾ Helmikuussa – February.

Lähde: PTV, Nelonen
 Source: PTV, Channel Four Finland

Taulukko 8 – Table 8**Nelosen henkilöstö toiminnoittain ja sukupuolen mukaan 2001 ¹⁾****Personnel of Channel Four by unit and gender 2001 ¹⁾**

	miehiä – males	naisia – females	yhhteensä – total	
	henkilöä – persons			%
Hallinto & atk – Administration & data administration	5	2	7	5
Ohjelmalinja – Programming	41	42	83	63
Markkinointi, tutkimus ja tiedotus – Marketing, research & information	–	8	8	6
Mainosajan myynti – Advertising time sales	19	8	27	20
Muut – Other	5	2	7	5
Yhteensä – Total	70	62	132	100

	miehiä – males	naisia – females	yhhteensä – total	
	%			
Hallinto & atk – Administration & data administration	71	29	100	
Ohjelmalinja – Programming	49	51	100	
Markkinointi, tutkimus ja tiedotus – Marketing, research & information	–	100	100	
Mainosajan myynti – Advertising time sales	70	30	100	
Muut – Other	71	29	100	
Yhteensä – Total	53	47	100	

¹⁾ Helmikuussa 2001 – February 2001.

Lähde: Nelonen

Source: Channel Four Finland

2.3 Nelonen

Suomen toinen valtakunnallinen mainosrahoitteinen televisiokanava, Nelonen, aloitti lähetyksensä vuonna 1997. Sen toimilupa oli myönnetty Sanoma-WSOY-konserniin kuuluvalla Ruutunelonen Oy:lle. Samaan konserniin kuului entuudestaan kaapelitelevisiokanava PTV, jonka pohjalta Nelosen toimintaa alettiin rakentaa. Samalla PTV-kanava lakkautettiin.

Ensimmäisen täyden toimintavuoden (1998) lopussa Nelosella oli sata työntekijää ja vuotta myöhemmin 135, josta määrä ei olekaan enää noussut (taulukko 7). Huhtikuussa 2001 Nelosella oli 132 työntekijää. Nelosen henkilöstö on huomattavasti pienempi kuin muiden televisioyhtiöiden, myös vaikka otettaisiin huomioon erot yhtiöiden ohjelmatarjonnan koossa. Nelosen ohjelmatarjonta oli keskimäärin 90 tuntia viikossa vuonna 2000, joka on yhtä paljon kuin Yleisradion TV2:n mutta hieman vähemmän kuin MTV3:n ja YLE TV1:n (liitetaulukko

5). Ero johtuu pitkälti Nelosen erilaisesta toimintatavasta. Se nimittäin ostaa kaiken kotimaisen ohjelmiston uutisia ja joitain ajankohtaisohjelmia lukuun ottamatta.

Ohjelmiston suunnittelu ja hankinta sekä uutis- ja ajankohtaisohjelmien toimittaminen vie suurimman osan Nelosen henkilöresursseista siitä huolimatta, että yhtiö tuottaa itse vain osan kotimaisesta ohjelmistostaan. Ohjelmalinjan työntekijät muodostavat lähes kaksi kolmasosaa Nelosen koko henkilöstöstä (taulukko 8). Muiden toimintojen kuten hallinnon ja markkinoinnin osuus on pieni. Nelosen organisaatio on siten kokonaisuudessaan melko virtaviivainen, siis myös muilta kuin ohjelmatoiminnan osalta.

Nelosen henkilöstössä miehiä (53 %) ja naisia (47 %) on lähes yhtä paljon. Eri tehtävät ovat jossain määrin jakaantuneet sukupuolen mukaan. Hallinnon ja atk:n (71 %) sekä mainosajan myynnin (70 %) henkilöstöt ovat miesvoittoisia, kun taas markkinoinnin, tutkimuksen ja tiedotuksen kaikki työntekijät ovat naisia. Ohjelmalinjan henkilöstössä sen sijaan miehiä ja naisia on lähes yhtä paljon. (Taulukko 8.)

Taulukko 9 – Table 9
Kaapelitelevisioyhtiöiden kokopäiväinen henkilöstö 1990–1998 ¹⁾
Cable operators' full-time personnel 1990–1998 ¹⁾

Vuosi – Year	Toimitus- työ <i>Program- ming</i>	Tekniikka <i>Technical</i>	Hallinto ja markkinointi <i>Administration and marketing</i>	Yhteen- sä Total	Toimitus- työ <i>Program- ming</i>	Tekniikka <i>Technical</i>	Hallinto ja markkinointi <i>Administration and marketing</i>	Yhteen- sä Total
	henkilöä – <i>persons</i>				%			
1990	27	119	139	285	9	42	49	100
1991	29	169	159	357	8	47	45	100
1992	23	142	151	316	7	45	48	100
1993	30	145	148	323	9	45	46	100
1994	34	154	127	315	11	49	40	100
1995	27	151	123	301	9	50	41	100
1996	34	167	139	340	10	49	41	100
1997	44	158	162	364	12	43	45	100
1998	38	154	159	351	11	44	45	100

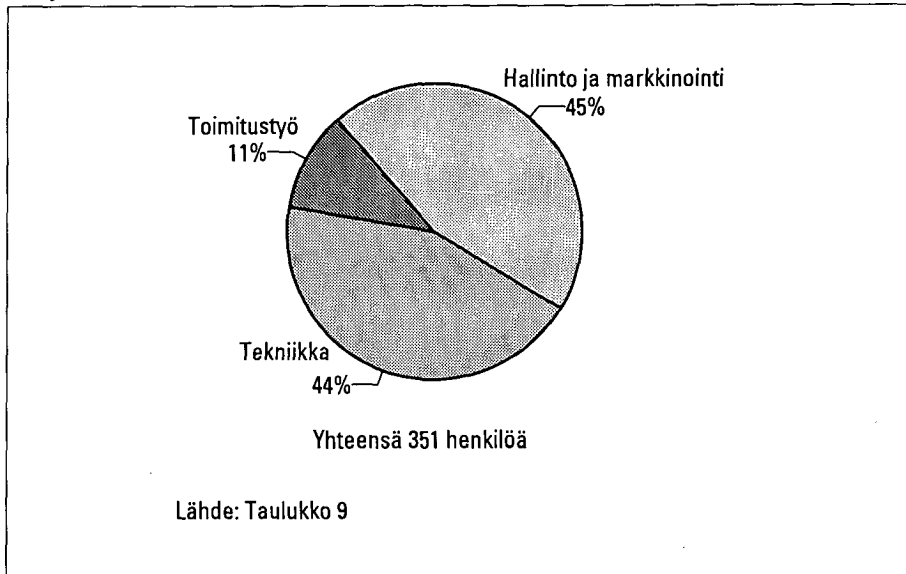
Muutos – Change

1990/1998 41 % 29 % 14 % **23 %**

¹⁾ Telen kaapeliverkkojen henkilöstö ei sisälly lukuihin vuosina 1990–1995.
Personnel of Sonera's cable networks are not included in the 1990–1995 figures.

Lähde: Liikenne- ja viestintäministeriö
Source: Ministry of Transport and Communications

Kuvio 6
Kaapelitelevisioyhtiöiden henkilöstö toiminnoittain 1998

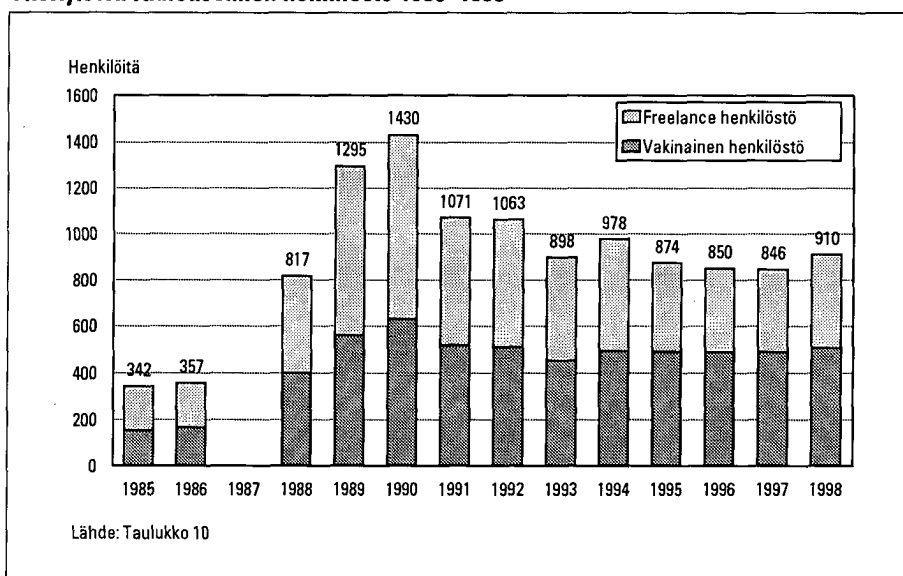
3. Kaapelitelevisio

Kaapelitelevisiotoiminta alkoi Suomessa 1970-luvun puolivälissä. Liittymien määrä kasvoi aluksi hitaasti, mutta nopeutui kahdeksankymmentäluvun puolivälissä. Vuonna 1989 liittymiä oli 556 000, joka vastaa noin neljännessä kotitalouksista (liitetaulukko 9). Kymmenen vuotta myöhemmin liittymiä oli 933 000 kappaletta (noin 40 % kotitalouksista). Kaapelitelevisiotoiminta on ollut lähinnä ulkomaisten satelliittikanavien ja kotimaisten maanpäällisten kanavien edelleen jakelua. Yleensä kotimaiset kanavat ja muutama ulkomainen kanava on tarjolla niin sanottuina perusjakelukanavina. Maksullisiin kanavapaketteihin on koottu vaihteleva määrä ulkomaisia kanavia. Lisäksi tarjolla on kalliimpia ns. premium-kanavia (esimerkiksi Canal Plus tai TV1000 -kanavat). Paikallisten kanavien kokoama tai tekemä ohjelmisto on ollut hyvin vähäistä.

Kaapelitelevisiotoiminnasta ei ole kasvanut Suomessa taloudellisesti kovin suurta alaa. Liikevaihto kasvoi kahdeksankymmentäluvun puoleen väliin asti hitaasti, mutta sen jälkeen kasvu piristyi jonkin verran, ja vuonna 1990 liikevaihto nousi yli 300 miljoonaan markkaan (liitetaulukko 9). Vuonna 1999 liikevaihto oli 375 miljoonaa markkaa. Kaapelioperaattorien tulot muodostuvat pääasiassa (90 %) liittymien maksamista liittymis-, vuosi- ja maksu-tv -maksuista (Joukkoviestimet 2000). Mainostulojen osuus on ollut hyvin vähäinen, korkeimmillaan kymmenen prosenttia.

Kokopäiväistä henkilöstöä kaapelitelevisioyhtiöillä oli vuonna 1998 yhteensä 351 henkilöä. Henkilöstö ei ole yhdeksänkymmentäluvulla juurikaan kasvanut. Kaapelitelevisiotoiminnan luonne näkyy sen henkilöstön rakenteessa. Koska toiminta on olemassa olevien kanavien edelleen jakelua, ohjelmiston kokoamisessa ja toimittamisessa työskentelevän henkilöstön osuus on hyvin alhainen, vain noin 10 prosenttia. Valtaosa työvoimasta on kaapeliverkkojen ylläpidon ja ohjelmien jakelun teknistä henkilöstöä (44 %) sekä yhtiöiden hallinnon ja liittymien markkinoinnin työntekijöitä (45 %). (Taulukko 9.)

Kuvio 7
Yksityisten radioasemien henkilöstö 1985–1998

Taulukko 10 – Table 10
Yksityisten radioasemien henkilöstö 1985–1998
Personnel of private radio stations 1985–1998

																		Muutos – Change	
	-85	-86	-87	-88	-89	-90	-91	-92	-93	-94	-95	-96	-97	-98	-98/ 85	-98/ 90	henki- löä per- sons	% henki- löä per- sons	
henkilöitä <i>persons</i>																			
Vakinainen henkilöstö – <i>Permanent staff total</i>	155	167	..	401	560	630	521	513	455	496	494	490	492	508	353	228	-122	-19	
Vakinaisia /asema – <i>Permanent staff station</i>	9	10	..	10	11	11	10	10	8	8	8	8	8	8					
Freelance henkilöstö – <i>Freelancers</i>	187	190	..	416	735	800	550	550	443	482	380	360	354	402	215	115	-398	-50	
Freelance henkilöstöä/ asema – <i>Freelancers station</i>	11	11	..	11	14	14	11	11	8	8	6	6	6	6					
Henkilöstö yhteensä – <i>Total staff</i>	342	357		817	1 295	1 430	1 071	1 063	898	978	874	850	846	910	568	166	-520	-36	
Vakinaisten %-osuus – <i>Share of permanent staff, %</i>	45	47	..	49	43	44	49	48	51	51	57	58	58	56					

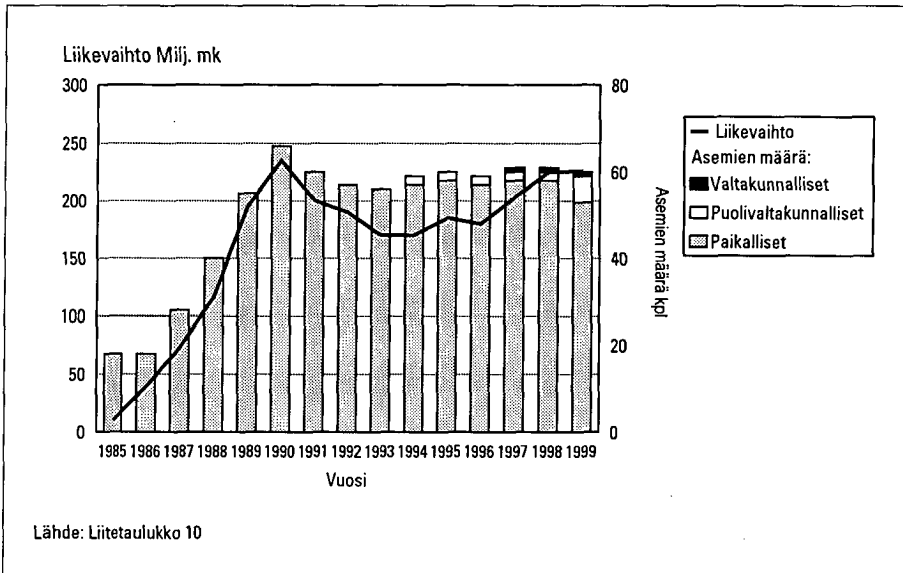
Lähteet: Liikenne- ja viestintäministeriö (–1988)
 Suomen Radioiden Liitto SRL ry. (1989–)
 Sources: Ministry of Transport and Communications (–1988)
 Association of Finnish Broadcasters (1989–)

4. Yksityinen radiotoiminta

Yksityinen radiotoiminta aloitettiin Suomessa vuonna 1985, kun ensimmäiset paikallisradioasemat aloittivat lähetyksensä. Saman vuoden lopussa yksityisiä paikallisradioita oli jo 18 kappaletta. Uusia toimilupia myönnettiin nopeasti ja vuonna 1990 asemien määrä oli jo noussut huippuunsa eli 66:een. Tälle tasolle asemien määrä sitten vakiintuikin. (Liitetaulukko 10.)

Paikallisradioiden toiminnan päästyä käyntiin myös niiden ohjelmatarjonta kasvoi nopeasti. Kun asema vuonna 1985 lähetti ohjelmaa keskimäärin 30 tuntia viikossa, oli keskiarvo kahdeksankymmentäluvun lopussa jo lähes sata tuntia.

Kuvio 8
Yksityisen radiotoiminnan liikevaihto ja asemien lukumäärä

Ympäri vuorokautisia (168 tuntia viikossa) asemista tuli 1990-luvun puolivälissä. (Liitetaulukko 10.)

Toiminnan alkuvuosina myös yksityisten paikallisradioiden liikevaihto kasvoi nopeasti. Vuonna 1990 alan kokonaisliikevaihto oli jo 235 miljoonaa markkaa. Yhdeksänkymmentäluvun alussa asemille alkoi kuitenkin maan yleisen talouslaman myötä vaikeat ajat. Kokonaisliikevaihto laski muutamassa vuodessa 170 miljoonaan markkaan. (Liitetaulukko 10.)

Useille paikallisradioille vaikeudet olivat ylitsekäymättömiä. Esimerkiksi 1991–1993 vuosittain kymmenesosa asemista (5–7 kpl) lopetti toimintansa. Tosin ensimmäinen asema oli suljettu jo vuonna 1986. Alkuvuosina toimintansa lopettaneet olivat enimmäkseen pienten paikkakuntien osittain harrastuspohjaisia asemia, mutta 1990-luvulla myös suurten paikkakuntien kilpailutilanteessa toimivia asemia lakkautettiin (Joukkoviestimet 2000). Yhteensä yhdeksänkymmentäluvulla 36 asemaa lopetti toimintansa. Useimmissa tapauksissa suljetun aseman toimintaa on kuitenkin jatkanut uusi yrittäjä. (Liitetaulukko 10.)

Paikallisradiotoiminnan vaikeudet eivät loppuneet, vaikka maan yleinen taloudellinen tilanne alkoi parantua yhdeksänkymmentäluvun puolivälissä. Paikallisradioiden kokonaisliikevaihto ei ole noussut takaisin edes tasolle, josta se putosi vuoden 1990-luvun alussa. (Liitetaulukko 10.)

Radioasemien taloudellisia toimintaedellytyksiä on pyritty parantamaan keventämällä niiden toiminnan sääntelyä ja ohjelmiston paikallisuuden vaatimuksia. Niiltä on esimerkiksi poistettu ohjelmiston omatuotantovaatimus. Lisäksi asemien yhteislähetysten ohjelma-aikaa on kasvatettu. Vuonna 1994 myönnet-

tiin ensimmäiset toimiluvat useilla paikkakunnilla toimiville asemille. Myöhemmin tällaisia lupia on myönnetty lisää. Näiden muutosten myötä yksityinen radiotoiminta on muuttunut paikallisesta alueelliseksi tai puolivaltakunnalliseksi.

Ensimmäisen valtakunnallisen mainosrahoitteisen radiokanavan toimilupa myönnettiin MTV Oy:n tytäryhtiölle Suomen Utisradiolle⁴. Uusi kanava, Radio Nova, aloitti toimintansa vuonna 1997. Sen liikevaihto kasvoi kahdessa vuodessa yli 50 miljoonaan markkaan ja osuus radiomainonnan markkinoista noin neljännekseen. Radio Novan myötä koko yksityisen radiotoiminnan liikevaihto kasvoi hieman yhdeksänkymmentäluvun viimeisinä vuosina, vaikka osa Novan mainosajan myynnistä olikin pois muilta asemilta. (Liitetaulukko 10.)

Yksityisen radiotoiminnan työvoiman muutokset ovat seuranneet alan yleistä kehitystä. Vuoden 1985 lopussa paikallisradioasemilla oli töissä yhteensä 342 henkilöä. Toiminnan laajentumisen myötä myös alan kokonaistyövoima kasvoi. Vuonna 1990 asemilla oli henkilöstöä yhteensä peräti 1 430 henkilöä. Taloudellisten vaikeuksien alkaminen yhdeksänkymmentäluvun alussa näkyi nopeasti alan työmarkkinoilla. Muutamassa vuodessa alan työpaikat vähenivät yli kolmanneksella. Vuonna 1993 asemat työllistivät enää noin 900 henkilöä. Suurin piirtein tällä tasolla yksityisen radiotoiminnan työvoima onkin sitten säilynyt. Ensimmäisellä valtakunnallisella mainosradiolla, Radio Novalla, oli 45 työntekijän henkilöstö vuoden 2001 keväällä. (Taulukko 10.)

Väen vähentäminen yhdeksänkymmentäluvulla tarkoitti myös sitä, että paikallisradioita pyöritettiin selvästi aiempaa pienemmällä henkilöstöllä. Kun vuonna 1990 paikallisradiossa oli keskimäärin 11 vakinaista työntekijää ja 14 freelanceria, vuonna 1995 vakinaisia työntekijöitä oli enää keskimäärin kahdeksan ja freelancereita kuusi (taulukko 10).

Samaan aikaan kun radioasemien henkilöstö väheni niiden ohjelma-aika kasvoi. Tämä oli mahdollista muun muassa asemien ketjuuntumisen, yhteislähetysten lisäämisen ja juontajattoman ns. musiikin automaattisoiton käytön ansiosta. Mainosajan markkinoinnin henkilöresursseja asemat taas ovat säästäneet tekeillä yhteistyötä sen myynnissä.

Yksityiselle radiotoiminnalle on ollut alusta alkaen tyypillistä runsas freelance -työvoiman käyttö. Jo ensimmäisenä toimintavuonna eli 1985 hieman yli puolet asemien henkilöstöstä freelancereita, ja vuonna 1990 heitä työskenteli asemilla yhteensä jo 800. Freelance-työvoiman asema osoittautui 1990-luvun vaikeina vuosina huonommaksi kuin vakinaisen henkilöstön. Kun vuosina 1990–1993 vakinaista väkeä vähennettiin hieman yli neljänneksellä, sai freelancereista lähteä lähes puolet. Freelancereiden osuus alan koko työvoimasta laskikin noin kymmenen prosenttiyksikköä 56 prosenttiin. (Taulukko 10.)

4 MTV:n yhdistyttyä Aamulehti Oy:n kanssa myös Novasta tuli osa Alma Media -konsernia.

5. TV-ohjelmien, elokuvien ja video-ohjelmien tuotanto

5.1 TV-ohjelmatuotantoyhtiöt

Kasvava osa televisiotoiminnan työvoimasta työskentelee Yleisradion ja kaupallisten televisioyriytysten ulkopuolella itsenäisissä TV-ohjelmatuotantoyhtiöissä. Riippumaton televisio-ohjelmien tuotanto alkoi Suomessa varsinaisesti 1980-luvun jälkipuoliskolla. Aikaisemmin se oli ollut melko vähäistä. Kahdeksankymmentäluvun puolivälissä ostetut kotimaiset ohjelmat muodostivat vain kaksi prosenttia Yleisradion ohjelma-ajasta ja kuusi prosenttia MTV:n ohjelma-ajasta (osuus sisältää myös kotimaiset elokuvat) (liitetaulukko 6).

Alan kehityksen kannalta tärkeä tapahtuma oli toimiluvan myöntäminen uudelle mainosrahoitteiselle valtakunnalliselle televisiokanavalle eli Kolmostelevisiolle. Vuonna 1987 lähetyksensä aloittaneen Kolmostelevisioin toimilupa edellytti siltä TV-ohjelmatuottajien palvelujen käyttöä, ja yhtiö ostikin niiltä valtaosan kotimaisesta ohjelmistostaan. Kun Kolmostelevisio yhdistettiin MTV:hen ensin yhtiönä ja myöhemmin myös kanavana, jatkoi MTV ohjelmien hankintaa kotimaisilta tuotantoyhtiöiltä. Vuonna 1993 MTV3:n ohjelma-ajasta 18 prosenttia oli ostettua kotimaista tuotantoa.

Uuden sysäyksen riippumattoman TV-ohjelmatuotannon kehitykselle antoi uuden mainosrahoitteisen kanavan, Nelosen, lähetyksen alkaminen vuonna 1997. Nelonen nimittäin ostaa uutisia lukuun ottamatta kaiken kotimaisen ohjelmistonsa. TV-ohjelmatuotannosta on yhdeksänkymmentäluvun lopulla kasvanut oma toimialansa. Alan liikevaihto nousi vuonna 1999 jo 360 miljoonaan markkaan (Sauri 2001). Se tulee jatkossakin kasvamaan ensinnäkin sen seurauksena, että MTV myi suuren osan yhtiön omasta ohjelmatuotannosta. Suurempi merkitys on uusien digitaalisten kanavien toiminnan alkamisella näillä näkymin vuoden 2001 syksyllä. Uudet kanavat tulevat kasvattamaan TV-ohjelmatuottajien markkinoita. Esimerkiksi CityTV on jo pyytänyt tarjouksia 30 viikotunnin ajankohtais- ja uutisohjelmakokonaisuudesta (CityTV hakee hovituottajaa).

TV-ohjelmatuotannon työvoimasta ei ole olemassa tilastoja. Alan työvoiman arviointiakin vaikeuttaa se, että useat alan yritykset tekevät myös erilaisia video-ohjelmia, mainoksia ja elokuvia, eikä niiden eri tuotantotyyppeihin käyttämiä henkilöresursseja pystytä erittelemään. Alan yritysten vakainainen henkilöstö lienee tasoltaan 400-600 henkilöä. Lisäksi TV-ohjelma tuotanto työllistää paljon freelancereita. Suurimmissa pääasiassa televisio-ohjelmia tekevissä yrityksissä on kiinteää henkilökuntaa parikymmentä henkilöä (Jäsenhakemisto 2000).

5.2 Elokuva- ja videotuotanto

Elokvatuotannon työvoiman suuruusluokasta, tai sen ydinosan suuruusluokasta, saa käsityksen Pekka Oeschin (1995) elokuvantekijöiden toimeentuloa käsittelevästä tutkimuksesta. Siinä kerättiin tiedot elokvatuotannon ammattiteissa toimivista henkilöistä käyttäen lähteenä pääasiassa 1980-luvulla tehtyjen suomalaisten elokvien filmografioita sekä tietoja elokuva-alan apurahan saaneista henkilöistä. Oeschin tutkimuksen mukaan kahdeksänkymmentäluvun lopulla Suomessa oli 524 henkilöä, jotka työskentelivät aktiivisesti ja ammattimaisesti elokvatuotannon ammatissa. Koska tutkimus koski vain elokuva-alan ammattilaisten toimeentuloa, ei muiden taiteenalojen työntekijöitä otettu mukaan aineistoon. Näin melko suuri osa alan kokonaistyövoimasta, esimerkiksi näyttelijät ja muusikot, ei sisälly lukuun.

Oeschin tutkimus kuvaa tilannetta yli kymmenen vuotta sitten. Elokvan tekijöiden lukumäärän kehitystä yhdeksänkymmentäluvulla on vaikea arvioida. Se on kuitenkin todennäköisemmin kasvanut hieman kuin pienentynyt. Tähän viittaa ensinnäkin se, että audiovisuaalisen alan koulutus on laajentunut, mikä on tuonut myös elokuva-alalle uutta väkeä. Lisäksi Suomen elokuvasäätiön tukimäärärahojen lisääntyminen ja kotimaisten elokvien lipputulosten selvä kasvu yhdeksänkymmentäluvun lopulla ovat tuoneet tuotantoon jonkin verran lisää rahaa, minkä seurauksena elokvatuotanto on laajentunut ja elokvantekijöiden työtilanne parantunut. Tosin yhdeksänkymmentäluvulla ei tehty enemmän elokvia kuin edellisellä vuosikymmenellä, itse asiassa päinvastoin. Kahdeksänkymmentäluvulla tehtiin noin 120 pitkää näytelmäelokvaa ja 1990-luvulla parikymmentä vähemmän. Elokvatarkastamon tietojen mukaan myös lyhytelokvia tuotettiin vähemmän (Joukkoviestimet 2000). Elokvatuotannot olivat 1990-luvulla kuitenkin todennäköisesti budjetiltaan ja siten myös henkilöresursseiltaan suurempia.

Elokvatuotannon työvoimaa voi kuvata Tilastokeskuksen yritysrekisterin ja työssäkäyntitilastojen avulla. Nämä aineistot tekee kuitenkin ongelmalliseksi se, että niiden käyttämissä toimialaluokituksessa (TOL-95) elokvatuotanto on sijoitettu samaan luokkaan video-ohjelmien tuotannon kanssa. Video-ohjelmilla tarkoitetaan esimerkiksi yritys- ja koulutusvideoita televisiomainoksia. Toki videotuotanto on osa audiovisuaalista joukkoviestintää ja siten kuuluu myös tämän raportin aihepiiriin.

Yritysrekisterin mukaan elokuva- ja videotuotantoyrityksillä oli vuonna 1999 henkilöstöä yhteensä noin 1 200 henkilötyövuoden verran (taulukko 11). Toisin kuin Oeschin tutkimus yritysrekisterin tilasto sisältää toimialan kaikki työntekijät, siis myös muut kuin elokuva- ja videotuotannon ammattiteissa toimivat. Elokvatuotantoyrityksille on tyypillistä, että niiden työntekijöiden määrä vaihtelee suuresti vuoden mittaan. Yrityksellä, jolla on vakituista henkilökuntaa vain muutama henkilö, voi elokvan kuvauksien aikana olla enimmillään jopa muutama sata työntekijää. Videotuotannossa tällainen vaihtelu ei liene aivan yhtä yleistä. Vaihtelun seurauksena elokuva- ja videotuotantotoimialalla työskentele-

Taulukko 11 – Table 11**Elokuvienvä ja videoiden tuotannon työvoima 1993–1999****Employment in film and video production 1993–1999**

Vuosi – Year	Elokuvienvä ja videoiden tuotanto (9211) <i>Motion picture and video production (9211)</i>	
	työllinen työvoima vuoden lopussa ¹⁾ <i>employed labour force at the end of year¹⁾</i>	yriysten henkilöstö henkilötyövuosina ²⁾ <i>personnel of enterprises as full-time workers²⁾</i>
1993	607	848
1994	..	724
1995	740	842
1996	789	817
1997	1 062	1001
1998	1 209	1 259
1999 ³⁾	1 207	1 174

¹⁾ Työssäkäyntitilaston ja väestölaskennan mukaan.
According to employment statistics and population census.

²⁾ Yritysrekisterin mukaan.
According to Business register.

³⁾ Työllinen työvoima ennakkotieto.
Employed labour force preliminary data.

Lähteet: Tilastokeskus, Työssäkäyntitilasto ja yritysrekisteri

Sources: Statistics Finland, Employment statistics and Business Register

viä henkilöitä on enemmän kuin edellä mainittu henkilötyövuosien määrä (1 200 henkilötyövuotta).

Tilastokeskuksen työssäkäyntitilasto kuvaa työvoimaa nimenomaan työntekijöiden määränä tietyllä hetkellä. Tämän vuoksi olisikin odotettavaa, että sen mukaan elokuva- ja videotuotanto-toimialan työvoima olisi suurempi kuin henkilötyövuosina laskettuna. Työssäkäyntitilastossa kuitenkin vuoden 1999 lopulla elokuva- ja videotuotannossa työskenteli 1 200 henkilöä, eli yhtä paljon kuin yritysrekisterin mukainen henkilötyövuosien määrä. Selitys samoilta luvuille löytyy todennäköisesti työssäkäyntitilaston viiteajankohdasta, joka on siis vuoden viimeinen viikko. Suomessa elokuvat kuvataan enimmäkseen kevään ja syksyn välisenä aikana, jolloin alalla myös työskentelee eniten ihmisiä. Vuoden lopulla on hiljaisempaa ja työntekijöitä on vähemmän. Jos työssäkäyntitilaston viiteajankohta olisi kesällä, olisi elokuva- ja videotuotantotoimialan työllisen työvoiman määräkin korkeampi.

Elokuva- ja videotuotanto-toimialan henkilöstö on kasvanut selvästi yhdeksänkymmentäluvun puolivälistä sekä yritysrekisterin että työssäkäyntitilaston mukaan. Sitä, missä suhteessa kasvu tapahtunut elokuvien ja video-ohjelmien tuotannossa, on vaikea arvioida. Muutos voi myös osittain olla seurausta televisio-ohjelmatuotannon kasvusta, sillä eräät toimialan yrityksistä tuottavat elokuvien ja video-ohjelmien ohella myös televisio-ohjelmia.

Taulukko 12 – Table 12**Elokuvien ja videoiden tuotannon työllinen työvoima ammattiaseman ja sukupuolen mukaan 1998 ¹⁾****Employed labour force in film and video production by employment status and gender 1998 ¹⁾**

Ammattiasema – Employment status						
	Yhteensä <i>Total</i>	Yrittäjä <i>Entre- preneurs</i>	Palkansaaja <i>Wage and salary earners</i>	Yhteensä <i>Total</i>	Yrittäjä <i>Entre- preneurs</i>	Palkansaaja <i>Wage and salary earners</i>
	henkilöitä – persons			%		
Sukupuoli – Gender						
Miehiä – Males	734	38	696	61	90	60
Naisia – Females	475	4	471	39	10	40
Yhteensä – Total	1 209	42	1 167	100	100	100

¹⁾ Toimialan työllinen työvoima vuoden lopussa työssäkäyntitilaston ja väestölaskennan mukaan.
Employed labour force in the industry at the end of year.

Lähde: Tilastokeskus, Työssäkäyntitilasto
Source: Statistics Finland, employment statistics

6. Elokuvien jakelu ja esittäminen

6.1 Elokvatoimistot

Elokvatoimistojen toiminta koostuu ulkomaisten elokuvien maahantuonnista, ulkomaisten ja kotimaisten elokuvien jakelusta ja markkinoinnista. Niiden asiakkaita ovat elokuvateatterit, videovuokraamot ja muut elokuvia videotallenteina vuokraavat ja myyvät yritykset. Alalla toimii kaikkiaan parikymmentä yritystä. Osa niistä on pelkästään elokvatoimistoja, mutta muutamalla yrityksellä on myös omia elokvateattereita. Suurimmilla toimistoilla on yhdysvaltalaisen studioiden elokuvien levitysoikeudet Suomessa.

Elokvatoimistoissa Suomessa työskentelee yhteensä 95–105 henkilöä (Suomen Elokvatoimistojen Keskusliiton laskelma). Luku sisältää kattavasti elokuvia liiketoimintana maahantuovat ja jakelevat yritykset. Suurin osa elokvatoimistoista ostaa elokuvien filmikopioiden ja videokasettien fyysisen jakelupalvelun, joka työllistää toimistojen ulkopuolella noin 15 henkilöä. Alan henkilöstöstä suurin piirtein puolet työskentelee elokuvien videojakelussa ja puolet elokvateatterijakelussa. Elokvatoimistot eivät Suomessa ole henkilöstöltään kovin suuria. Suurimmissa yrityksissä, joita on vain muutama, elokuvien jakelussa työskentelee 10–20 henkilöä. Valtaosassa yrityksistä on vain muutama työntekijä.

6.2 Elokvateatterit

Vuonna 2000 Suomessa oli yhteensä 228 elokvateatteria ja niissä 343 elokvasalia. Elokvateatteriverkko on viime vuosina uudistunut, sillä Suomeen on alettu rakentaa ns. multiplex-teattereita, joissa on vähintään kahdeksan salia. Lisäksi niissä on yleensä hyvät kahvila-, ravintola- ja muut oheispalvelut. Uusien teattereiden merkitys koko teatteriverkon rakenteelle nähdään vasta, kun ne ovat olleet toiminnassa muutaman vuoden. Toistaiseksi teattereiden kokonaismäärä on pysynyt ennallaan ja salit ovat hieman lisääntyneet. Valtaosan uusista teattereista on rakentanut Suomen suurin elokvateatteriyritys Finnkino Oy. Se on sulkenut tai myynyt uusien teattereiden paikkakunnilla sijainneita vanhoja teattereitaan. Edellisen kerran teatteriverkko uudistui kahdeksänkymmentäluvulla ja yhdeksänkymmentäluvun alkupuolella kun vanhoja yhden ja kahden salin teattereita muutettiin useamman salin ns. rypäleteattereiksi.

Elokvateattereiden lipputulot ovat viime vuosina kasvaneet selvästi, varmasti pitkälti uusien teattereiden ansiosta. Vuonna 1999 kokonaiskävijämäärä nousi jo seitsemään miljoonaan ja teattereiden lipputulot 270 miljoonaan markkaan (Joukkoviestimet 2000). Yhdeksänkymmentäluvun alussa elokuvissäkävijä kertyi 6,2 miljoonaa ja lipputuloja 182 miljoonaa markkaa.

Taulukko 13 – Table 13**Elokuvateattereiden ja videofilmien vuokrauksen työvoima 1993–1999****Employment in film exhibition and renting of videotapes 1993–1999**

Vuosi – Year	Elokvien esittäminen (9213) Motion picture projection (9213)		Videofilmien vuokraus (71401) Renting of videotapes (71401)	
	työllinen työvoima employed labour force ¹⁾	yritysten henkilöstö henkilötyövuosina ²⁾ personnel of enter- prises as full-time workers ²⁾	työllinen työvoima employed labour force ¹⁾	yritysten henkilöstö henkilötyövuosina ²⁾ personnel of enter- prises as full-time workers ²⁾
1993	336	366	231	254
1994	..	356	..	240
1995	327	383	227	228
1996	361	555	226	128
1997	378	546	256	183
1998	424	534	354	283
1999 ³⁾	475	601	316	254

¹⁾ Työssäkäyntitilaston ja väestölaskennan mukaan.

According to employment statistics and population census.

²⁾ Yritysrekisterin mukaan.

According to Business register.

³⁾ Työllinen työvoima ennakkotieto.

Employed labour force preliminary data.

Lähteet: Tilastokeskus, Työssäkäyntitilasto ja yritysrekisteri

Sources: Statistics Finland, Employment statistics and Business Register

Tilastokeskuksen yritysrekisterin mukaan elokuvateatteriyrityksillä oli vuonna 1999 henkilöstöä yhteensä 600 henkilötyövuoden edestä (taulukko 13). Luku vaikuttaa melko pieneltä esimerkiksi teattereiden määrään suhteutettuna. Elokuvateatteritoiminnalla on kuitenkin erityispiirteitä, jotka selittävät luvun pienuutta. Ensinnäkin teattereissa työskentelee paljon osa-aikaisia työntekijöitä. Useissa teattereissa on näytöksiä vain illalla, ja pienillä paikkakunnilla niitä ei ole edes joka päivä. Lukumääräisesti teattereilla on siten enemmän työntekijöitä kuin yritysrekisterin mukainen henkilöstön määrä henkilötyövuosina. Multiplex-teattereiden myötä kokopäiväinen henkilöstö tulee todennäköisesti jatkossa yleistymään, sillä niissä esitykset alkavat jo päivällä. Toisen erityispiirre on se, että osa teattereista ei ole yritysten hoidossa, minkä vuoksi niiden henkilöstö sisälly taulukon 13 lukuihin. Näitä teattereita pyörittävät esimerkiksi urheiluseurat osittain talkoovoimin. Kunnallisia elokuvateattereita taas hoitaa kunnan työntekijä, usein kulttuurisihteeri.

6.3 Videovuokraamot

Videotallennemarkkinoiden kokonaisliikevaihto oli Suomessa 413 miljoonaa markkaa vuonna 1999. Siitä kolme neljännestä tuli tallenteiden myynnistä ja yksi neljännes niiden vuokraamisesta. Vuokrattavat tallenteet ovat pääasiassa elokuvia. Myös myyntivideoista valtaosa on elokuvia, mutta tarjolla on myös muun muassa erilaisia harrastusvideoita.

Taulukko 14 – Table 14

Elokvateattereiden ja videovuokrauksen työllinen työvoima ammattiaseman ja sukupuolen mukaan 1998 ¹⁾

Employed labour force in film exhibition and video renting by employment status and gender 1998 ¹⁾

Ammattiasema – Employment status									
	Yrittäjä <i>Entrepreneurs</i>	Palkan- saajia <i>Wage and salary earners</i>	Yhteen- sä <i>Total</i>	Yrittäjä <i>Entrepreneurs</i>	Palkan- saajia <i>Wage and salary earners</i>	Yhteen- sä <i>Total</i>	Yrittäjä <i>Entrepreneurs</i>	Palkan- saajia <i>Wage and salary earners</i>	Yhteen- sä <i>Total</i>
	henkilöitä – persons			%				%	
Elokvien esittäminen (9213) – Motion picture projection (9213)									
Miehiä – <i>Males</i>	9	201	210	4	96	100	69	49	50
Naisia – <i>Females</i>	4	210	214	2	98	100	31	51	50
Yhteensä – Total	13	411	424	3	97	100	100	100	100
Videofilmien vuokraus (71401) – Renting of videotapes (71401)									
Miehiä – <i>Males</i>	15	201	216	7	93	100	60	49	50
Naisia – <i>Females</i>	10	210	220	5	95	100	40	51	50
Yhteensä – Total	25	411	436	6	94	100	100	100	100

¹⁾ Toimialan työllinen työvoima vuoden lopussa työssäkäyntitilaston ja väestölaskennan mukaan.
Employed labour force in the industry at the end of year.

Lähde: Tilastokeskus, Työssäkäyntitilasto
Source: Statistics Finland, Employment statistics

Suomessa on arvioitu olevan lähes 1 000 videoiden vuokrapistettä ja 1 500 myyntipistettä (Joukkoviestimet 2000). Lukumääräisesti alan erikoisliikkeiden osuus jakeluverkosta on alhainen. Videovuokraamoita arvioidaan olevan kaikkiaan 150 kappaletta. Muutoin vuokrapisteet ovat esimerkiksi kioskeja ja huoltoasemia. Videotallenteita myyviä erikoisliikkeitä on vähemmän kuin vuokraamoja, vain 50. Valtaosin myyntipisteet ovat tavarataloissa, kirjakaupoissa, kioskeissa, levykaupoissa ja viihde-elektroniikkaliikkeissä. Osa sekä alan erikoisliikkeistä että muista jakelupisteistä myy ja vuokraa elokuvia videotallenteina.

Elokvien videotallennejakelun kokonaistyövoimaa on vaikea arvioida jo pelkästään sen vuoksi, että elokvien vuokraaminen ja/tai myyminen muodostaa henkilöstön koko työn vain alan erikoisliikkeissä. Siten valtaosassa jakelupisteistä se on vain osa henkilöstön työtä. Tilastokeskuksen yritysrekisterin mukaan videovuokraamoilla oli henkilöstöä vuonna 1999 yhteensä 255 henkilötyövuotta vastaava määrä (taulukko 13). Kaikkiaan työntekijöitä vuokraamoilla on enemmän, sillä niissä työskentelee osa-aikaisia työntekijöitä. Tilastokeskuksen työssäkäyntitilaston mukaan vuoden 1999 lopulla videovuokraamotoimialalla olikin työssä hieman yli 300 henkilöä (taulukko 13).

7. Lopuksi

Audiovisuaalisen joukkoviestinnän työvoima

Radio ja televisio:

Julkisen palvelun valtakunnallinen radio- ja televisiotoiminta	4 595 henkilötyövuotta vuonna 2000
Kaupallinen valtakunnallinen radio- ja televisiotoiminta	800 vakinaista työntekijää vuoden 2000 lopussa
Kaapelitelevisioyhtiöt	350 työntekijää vuonna 1998
Yksityinen radiotoiminta (ei valtakunnallinen)	400 vakinaista ja 500 freelance-työntekijää vuonna 1998
TV-ohjelmatuotantoyhtiöt	400–600 vakinaista työntekijää vuonna 2000

Elokuva ja video:

Elokuva- ja videotuotanto	1200 henkilötyövuotta vuonna 1999
Elokuvatoimistot	95–105 työntekijää vuonna 2001
Elokuvateatterit	600 henkilötyövuotta vuonna 1999

Audiovisuaalisen joukkoviestinnän koko työvoima on tässä käytettyjen lähteiden mukaan noin 9 000 henkilöä. Luku sisältää alan yritysten henkilöstön täysipäiväisinä työntekijöinä. Freelancetyöntekijät on otettu huomioon sektoreilla, joilla niiden määrä on tiedossa. Valtakunnallisen radio- ja televisiotoiminnan työvoima on 6 600–7 000 työntekijää ja elokuvien ja video-ohjelmien tuotannon, jakelun ja esittämisen työvoima on 2 150 työntekijää.

Joukkoviestintäjärjestelmän laajeneminen kahdeksan- ja yhdeksänkymmentäluvuilla kasvatti alan työvoimaa. Audiovisuaalisen joukkoviestinnän nykyisestä työvoimasta noin 2 000 henkilöä on uusilla aloilla. Tällaisia aloja ovat yksityinen radiotoiminta, kaapelitelevisio, elokuvien videolevitys ja pitkälti myös TV-ohjelmien tuotanto. Myös valtakunnallinen televisiotoiminta laajeni kahden viime vuosikymmenen aikana.

Lähteet:

- Alma Media. Pörssitiedote 29.9.1999. MTV myy 51 % MTV-Viihde Oy:stä.
- Alma Media. Pörssitiedote 29.9.2000. MTV Oy myy draamatuotantonsa.
- Alma Media. Pörssitiedote 22.1.2001. MTV tehostaa toimintaprosessejaan.
- Alma Media. Pörssitiedote 12.2.2001. MTV myy MTV-Tuotanto Oy:n Aarni Kuorikoskelle.
- Alma Media. Pörssitiedote 26.3.2001. MTV Oy:n uusi toimintamalli parantaa yhtiön kilpailukykyä.
- CityTV hakee hovituottajaa. Markkinointi ja Mainonta 16.02.2001.
- Joukkoviestimet – Finnish Mass Media 2000. SVT Kulttuuri- ja viestintä 2000:1. Tilastokeskus. Helsinki 2000.
- Jäsenhakemisto 2000. SATU ry – Suomen Audiovisuaalisen Alan Tuottajat. Helsinki 2000.
- MTV saneeraa aluetoimintaansa. Kauppalehti 17.1.2001.
- MTV vähentää neljäosan väestään. Helsingin Sanomat 23.1.2001.
- MTV. Vuosikertomus 1988. Helsinki 1989.
- MTV. Vuosikertomus 1990. Helsinki 1991.
- Oesch, Pekka: Elokuvantekijöiden toimeentulo. Taiteen keskustoimikunnan julkaisuja 18. Taiteen keskustoimikunta. Painatuskeskus. Helsinki. 1995.
- Sauri, Tuomo: Joukkoviestinnän rakenne ja talous. Kulttuuri ja viestintä 2001:1. Tilastokeskus. Helsinki 2001.
- Yleisradio. Henkilöstökertomus 1998. Helsinki 1999.
- Yleisradio. Vuosikertomus 1998. Helsinki 1999.
- Yleisradio. Tasa-arvoisesti tietoyhteiskuntaan. Helsinki 1999.
- Yleisradio. Henkilöstökertomus 2000. Helsinki 2001.
- Yleisradio. Vuosikertomus 2000. Helsinki 2001.
- Yleisradio. Lehdistötiedote 29.11.2000. Digi aika YLEssä. Uudet palvelut – uusi tapa toimia.
- Yleisradio. Lehdistötiedote 16.2.2001. YLE myy ajoneuvot ja autokorjaamon PT-Autopalveluille.
- Yleisradio. Lehdistötiedote 4.6.2001. YLE:n tv-toimiala lakkauttaa 11 työtehtävää.
- Yleisradio. Lehdistötiedote 5.6.2001. YLE:n Pasilan kiinteistöpalvelut YIT:lle.

Tekstitaulukkoluettelo – List of Tables in the Text

1.	Valtakunnallisen radio- ja televisiotoiminnan työvoima 1980/81–2000 <i>Employment in nation-wide radio and television 1980/81–2000</i>	6
2.	Yleisradion henkilöstö henkilötyövuosina 1980/81–2000 <i>Personnel of YLE 1980/81–2000</i>	8
3.	Yleisradion vakinainen henkilöstö tehtäväryhmittäin 1990–2000 <i>Permanent personnel of YLE by type of work 1990–2000</i>	10
4.	Yleisradion henkilöstö organisaatiokokonaisuuksittain 1994–2000 <i>Personnel of YLE by organisation unit 1994–2000</i>	12
5.	Yleisradion henkilöstö sukupuolen, esimiesaseman ja tehtävän mukaan 1993–2000 <i>Personnel of YLE by gender, status and type of work 1993–2000</i>	14
6.	MTV3:n henkilöstö 1975–2000 <i>Personnel of MTV3 Finland 1975–2000</i>	18
7.	Nelosen ja PTV:n henkilöstö 1990–2001 <i>Personnel of Channel Four and PTV 1990–2001</i>	22
8.	Nelosen henkilöstö toiminnoittain ja sukupuolen mukaan 2001 <i>Personnel of Channel Four by unit and gender 2001</i>	23
9.	Kaapelitelevisioyhtiöiden kokopäiväinen henkilöstö 1990–1998 <i>Cable operators' full-time personnel 1990–1998</i>	24
10.	Yksityisten radioasemien henkilöstö 1985–1998 <i>Personnel of private radio stations 1985–1998</i>	27
11.	Elokuvien ja videoiden tuotannon työvoima 1993–1999 <i>Employment in film and video production 1993–1999</i>	32
12.	Elokuvien ja videoiden tuotannon työllinen työvoima ammattiaseman ja sukupuolen mukaan 1998 <i>Employed labour force in film and video production by employment status and gender 1998</i>	33
13.	Elokuvateattereiden ja videofilmien vuokrauksen työvoima 1993–1999 <i>Employment in film exhibition and renting of videotapes 1993–1999</i>	35
14.	Elokuvateattereiden ja videovuokrauksen työllinen työvoima ammattiaseman ja sukupuolen mukaan 1998 <i>Employed labour force in film exhibition and video renting by employment status and gender 1998</i>	36

Liitetaulukkoluettelo – List of Appendix Tables

1.	Yleisradion radio- ja televisiotoiminnan sekä yhteisten toimintojen henkilöstö 1988/89–1997 <i>Personnel of YLE radio and television 1988/89–1997</i>	72
2.	Yleisradion henkilöstö organisaatioyksiköittäin 1985–2000 <i>Personnel of YLE by organisation unit 1985–2000</i>	73
3.	Yleisradion valtakunnallisten radiokanavien ohjelma-aika 1980/81–2000 <i>Weekly broadcasting hours of YLE's nationwide radio services 1980/81–2000</i>	75
4.	Yleisradion alueradioiden lukumäärä ja ohjelma-aika 1980/81–2000 <i>Number of YLE's regional radio services and their weekly broadcasting hours 1980/81–2000</i>	76
5.	Yleisradion, MTV3:n ja Nelosen televisiotarjonta 1980/81–2000 <i>Broadcasting hours of YLE, MTV3 and Channel Four 1980/81–2000</i>	77
6.	Oman tuotannon, muun kotimaisen tuotannon ja ulkomaisten ohjelmien osuus YLE:n ja MTV3:n ohjelmistossa 1981–1999 <i>Shares of inhouse productions, bought domestic programmes and foreign programmes of the broadcast times of YLE and MTV/MTV3 channels 1991–1999</i>	78
7.	Ensilähetysten ja uusintojen osuus YLE:n ja MTV/MTV3:n ohjelmistosta 1982–2000 <i>Shares of first broadcasts and rebroadcasts of total broadcast times of YLE and MTV/MTV3 1982–2000</i>	79
8.	MTV:n henkilökunta toimintalinjoittain 1975–1988 <i>Permanent personnel of MTV by unit 1975–1988</i>	81
9.	Kaapelitelevisioliittymät ja kaapelitelevisiotoiminnan liikevaihto 1975–1999 <i>Cable television connections and turnover of cable television activity 1975–1999</i>	83
10.	Yksityisen radiotoiminnan kehitys Suomessa 1985 - 1999 <i>Development of private radio broadcasting in Finland 1985–1999</i>	84

Kuvioluettelo

1.	Yleisradion henkilöstö 1980/81–2000	9
2.	Yleisradion henkilöstö tehtäväryhmittäin 1990/91 ja 2000	11
3.	Yleisradion ohjelma-aika televisiossa ja radiossa 1980/81–2000	15
4.	MTV:n henkilöstö 1975–2000	19
5.	MTV:n ohjelma-aika 1980/81–2000	21
6.	Kaapelitelevisioyhtiöiden henkilöstö toiminnoittain 1998	25
7.	Yksityisen radiotoiminnan liikevaihto ja asemien lukumäärä 1985–1999	26
8.	Yksityisten radioasemien henkilöstö 1985–1998	28

List of Figures

1.	YLE personnel 1980/81–2000	46
2.	Permanent personnel at YLE by type of work 1990/91 and 2000	47
3.	YLE radio and television broadcasting time 1980/81–2000	50
4.	MTV3 Finland personnel 1975–2000	53
5.	MTV3 Broadcasting time 1980/81–2000	55
6.	Personnel of cable television companies by unit 1998	58
7.	Personnel of private radio stations 1985–1998	60
8.	Turnover in private radio broadcasting and number of radio stations in 1985–1999	61

1. Introduction

This report provides an overview of recent changes in employment in electronic media and the film industry in Finland. The main concern is with the total numbers employed in companies active in these sectors (nationwide radio and television, cable television, private radio broadcasting, TV programme production, film and video production, film distributors, cinemas and video distribution of feature films). The structure of employment is described by reference to the statistical material available, with breakdowns provided for instance by occupational group, nature of employment and gender.

Employment in the audiovisual media ties in closely with the more general development of this sector, such as changes in media economy, contents as well as strategies and practices of companies. Therefore the analysis in this report is set against the background of this general development of electronic media and the film industry.

The past two decades brought quite considerable changes to the electronic media scene in Finland. Commercial television expanded significantly. In the late 1980s MTV3 Finland was allocated its own channel, and a decade or so later a second nationwide commercial channel was launched. The first cable television networks had been built in the 1970s, but it was not until the 1980s that the number of subscriptions began to take off. Private radio broadcasting started in the mid-1980s with the launch of local radio stations; nationwide stations followed later. Another new, noteworthy feature was the growth of television programme production as a separate line of business. Public service radio and television also expanded significantly. The Finnish Broadcasting Company's programming increased several times over both on radio and television. A whole new distribution channel was created for feature films in the early 1980s with the beginning of video rentals and sell-through videos. There were also changes in the structure and operation of cinemas.

The sources used in compiling this report consist of a wide range of annual reports and statistics published by companies, industry organisations, administration and research institutes as well as Statistics Finland's employment statistics and Business Register. The content of the statistics varies widely from one sector to the next, which explains the variation seen in the figures reproduced here. For instance, there is abundant statistical material on employment in public service radio and television, much less so on independent television programme production. The time series of different statistics also vary. Most statistics on radio and television cover the 1990s and some also the 1980s, but the figures on the film industry, for instance, only cover the latter half of the 1990s.

Most of the Tables on employment are inserted in the text, while those describing the media economy, structure and programming are attached in a separate Appendix.

An earlier report in this same series by Sari Karttunen on Cultural Employment in Finland 1970–1999 (Culture and the media 2001:2) provides a description of employment in cultural industries and occupations in Finland in 1970-1999 on the basis of population census data and employment statistics.

2. *Nationwide radio and television*

In 2000 the total number of people working in nationwide radio and television stood at 5,400 (Table 1 on page 6). The bulk of this is attributable to public service broadcasting, with the Finnish Broadcasting Company YLE accounting for 4,600 person-years. This figure comprises both permanent and temporary staff, including freelancers. During the 1980s and 1990s the number of personnel in public service broadcasting increased by no more than four per cent in all (see chapter 2.1 below for a description of the trends in YLE staff numbers).

In relative terms nationwide commercial radio and television has shown stronger growth than public service broadcasting. In 2000 commercial radio and television companies had a total of 800 staff, up by one-third on the figure for 1980 (Table 1 on p.6). Freelancers are not included in these statistics. In spring 2001 employment numbers in this sector declined somewhat following the decision by MTV3 Finland to sell part of its programme production.

The growth of employment in the commercial sector is largely attributable to the expansion of the electronic media system. In 1980 there was in Finland just one nationwide commercial television company, i.e. MTV. A second commercial channel called Channel Three Finland went on the air in 1987. Channel Three personnel (52 in all) are included in the figures in Table 1 from 1989 onwards, although by that time it was part of the MTV Group (see chapter 2.2). In 1997 a new commercial television channel was launched (Channel Four) together with the country's first nationwide private radio station (Radio Nova). In 2000 they had a combined staff of around 180.

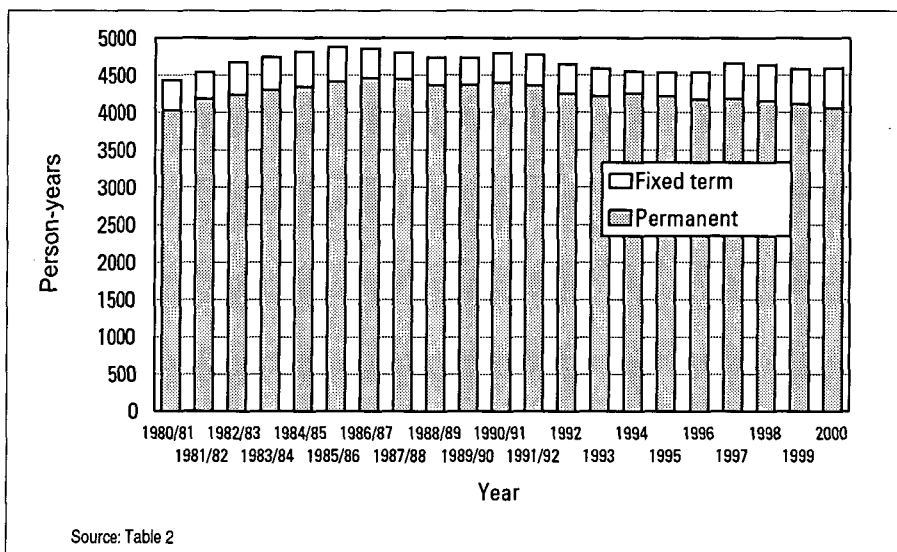
In addition to their regular in-house staff, nationwide radio and television companies provide employment to a growing number of employees in independent TV programme production companies (see chapter 5.1).

2.1 *Public service radio and television – YLE*

Personnel

Personnel numbers at the Finnish Broadcasting Company YLE have shown no major changes during the past two decades. In the first half of the 1980s the company was somewhat more active on the recruitment front: in 1980/81-1985/86 its staff increased by a total of 10 per cent from 4,430 to almost 4,900. The growth trend then levelled off and turned into a slow decline, which in practice has continued up to the past few years. However the numbers have been falling so slowly that in 2000 YLE's personnel at 4,595 is still four per cent more than it was in the season 1980/81. (Table 2 on p.8 and Figure 1.)

Figure 1
YLE personnel 1980/81–2000

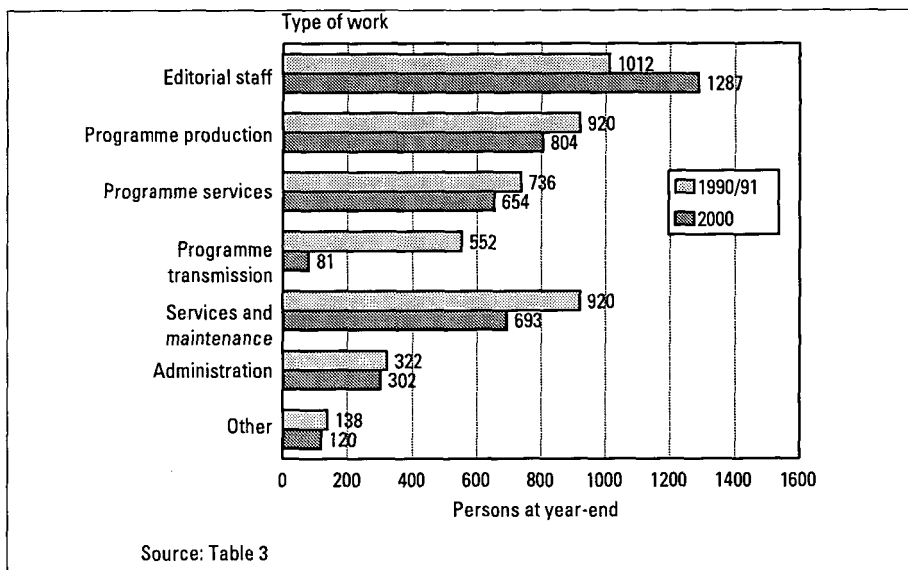
YLE's personnel structure changed in many respects during the 1990s. One of the biggest changes was in the task structure: personnel resources in the company were moved increasingly from other functions to editorial and programming jobs.

The number of people working in different editorial jobs increased by more than one-fifth in the 1990s (Table 3 on p.10 and Figure 2).⁵ At the same time the numbers declined in the two other job categories related to programming: programme production (shooting, sound recording, post-processing, etc.) declined by 13 per cent, programme services (set design, costumes, producer's assistants, etc.) by 11 per cent. The way in which radio and television programmes are made has changed very clearly at YLE, both through advances in radio and television technology and more diversified job descriptions (YLE personnel report 1998). On the one hand the number of technical jobs has decreased, on the other hand these jobs have been delegated to editorial staff, especially in radio. To some extent programme production services have also been outsourced.

Another noteworthy structural change at YLE is that there has been a decrease in the number of tasks other than those directly related to programming. The number of personnel in service and maintenance jobs (e.g. transport, property management, personnel services and data administration) declined in the 1990s by one-quarter. The indications are that this trend is set to continue as YLE will probably be outsourcing at least part of these operations. In 2001 the company already sold its garage operations and part of property operations

5 These figures are for permanent staff only.

Figure 2
Permanent personnel at YLE by type of work 1990/91 and 2000

(YLE press releases 16 Feb 2001 and 5 June 2001). Forty-six YLE staff will probably be moving to the company that is taking over YLE's property operation.

The number of personnel in programme transmission declined by 18 per cent even before the operation was incorporated as a separate subsidiary at the beginning of 1999. However the dramatic 85 per cent drop in the number of transmission personnel to the year 2000 shown in Table 3 is largely due to the fact that the employees of the subsidiary in question (*Digita Oy*) are no longer included in the figures for 1999 and 2000. The number of administrative personnel at YLE also dropped in the 1990s by 6 per cent. (Table 3 on p.10 and Figure 2).

The increase in resources made available to programme operations is also seen in Appendix Table 1, which provides breakdowns for YLE personnel in terms of whether their jobs are related to radio, television, or tasks that are not separately attributable. In 1988/89–1997 the number of YLE personnel working in radio and television increased, while the numbers working in tasks not separately attributable declined. The figure for radio staff went up by as much as one-third. This figure includes all staff groups working in radio operations, regardless of their specific job tasks and organisational unit. The numbers working in television showed more modest growth of just four per cent, while the numbers in tasks not separately attributable declined by one-third. Overall YLE's personnel decreased by two per cent (Appendix Table 1).

In 1997 almost half or 46 per cent of YLE personnel worked in television. The proportion of radio personnel increased during the period mentioned from

22 to 30 per cent, while the figure for personnel in tasks not separately attributable went down to 24 per cent. (Appendix Table 1.)

YLE's organisation has remained effectively unchanged since 1994. The biggest change in the organisational structure of YLE's personnel has been the rapid growth of Swedish-language radio and television broadcasting. In 1994–2000 the numbers employed in Swedish-language operations increased in all by 28 per cent to almost 500 people (Table 4 on p.12). Swedish-language operations had in fact shown some growth during earlier organisations as well (Appendix Table 2). Part of this increase came through a genuine increase in personnel resources, which was necessitated among other things by the start-up of a Swedish nationwide radio channel in 1997. On the other hand part of the explanation lies in minor organisational changes between units.

The number of personnel in internal service units declined in 1994–2000 by as much as 41 per cent. This, however, was primarily due to the decision at the beginning of 1999 to hive off transmission into a separate subsidiary (Digita Oy). If Digita personnel are included in the figures, the decrease in the number of personnel in internal service is reduced to six per cent. In other units there have been only minor changes in personnel resources during the present organisation. Personnel in Finnish-language radio broadcasting increased by three per cent, in television broadcasting the figure dropped by two per cent. (Table 4 on p.12.)

Measured in personnel numbers the biggest of YLE's units are its Finnish-language radio (25 %) and television service (39 %). Swedish-language broadcasting accounts for ten per cent of YLE's personnel. (Table 4 on p.12.)

The majority of YLE personnel are permanent staff (Table 2 on p.8 and Figure 1). In 2000 only 12 per cent of company staff had a fixed term contract (measured on the basis of person-years). Most fixed-term employees are editorial staff or in other jobs related to programme production and services. Roughly half of them are paid on a monthly or hourly basis, half are freelancers (i.e. paid on a performance basis). The number of freelancers is quite substantial: in 2000 a total of 5,236 persons worked for YLE on a performance basis. (YLE personnel report 2000.)

Measured in terms of person-years, the proportion of fixed term contracts has increased to some extent at YLE. In 1990–2000 the number of staff with fixed term contracts increased by a third, while at the same time the number of permanent staff declined by eight per cent (Table 2 on p.8). Indeed the number of fixed term personnel as a proportion of total staff has increased by a few percentage points. The change has been slow but especially in recent years quite clear. This trend in development is in line with the company's long-term personnel plan (YLE annual report 1998): the aim with the policy of increasing the share of fixed term contracts is to gain greater flexibility with respect to personnel resources.

Some job categories at YLE are very clearly gender-differentiated. Jobs related to programme production, transmission and distribution as well as services and maintenance are heavily male-dominated: in 2000 the proportion of men in

these jobs ranged from 69 to 78 per cent. Female-dominated jobs include administration (69 %) and programme services (67 %). There is only a marginal difference in the proportion of men (52 %) and women (48 %) in editorial staff. (Table 5 on p.14.)

During the 1990s YLE has had a conscious policy of promoting gender equality in the company. For instance when a new employee is recruited to a job or work place in which men or women are in the minority, applicants representing the minority gender will be given preference if they are otherwise equally competent (YLE, Towards an equal information society). Indeed in many jobs the gender distribution has become more balanced in 1993–2000, although in most cases only marginally. The biggest change is the increased share of women in editorial staff, which is up by seven percentage points. In most groups the changes are counted in no more than a few percentage points. (Table 5 on p.14.)

YLE has also sought to increase the share of women in managerial and supervisory positions: the aim here is that men and women should account for at least 40 per cent of all positions by 2004 (YLE, Towards an equal information society). Indeed the proportion of women has increased at all managerial levels, in some cases by up to 20 percentage points in 1993–2000. In spite of the advances that have been made women continue to hold a much smaller proportion of managerial and supervisory positions than men. In 2000 one-quarter or 25 per cent of all company directors were women, among managers and heads of department the proportion was one-third. In 2000 women accounted for 43 per cent of the company's total permanent staff, up by four percentage points on the figure for 1993. (Table 5 on p.14.)

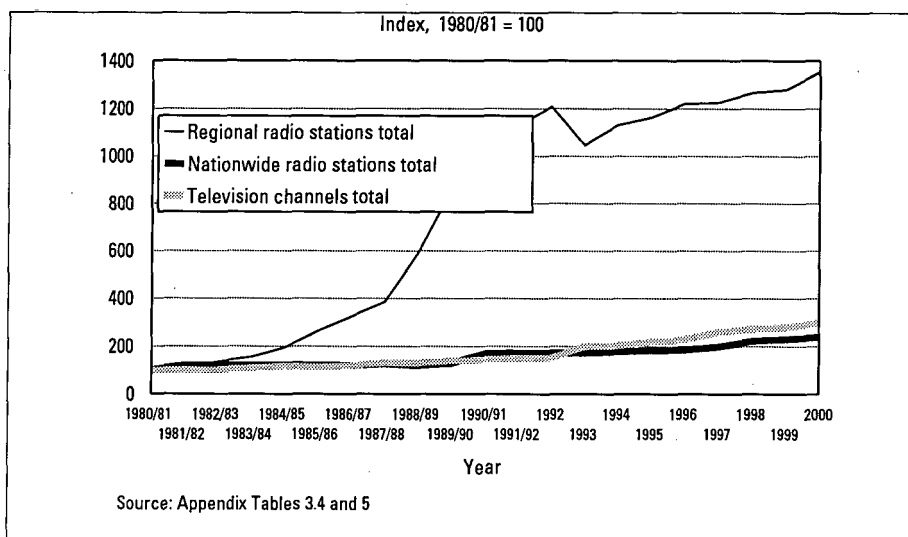
Programming

At the same time as YLE's staff numbers increased only marginally in the 1980s and 1990s, its programming grew several times over both in radio and television. In radio YLE increased both the total number of broadcasting hours and launched new channels. At the beginning of the 1980s YLE had three nationwide radio channels, two broadcasting in the Finnish language and one in Swedish. The third Finnish-language channel started up in 1990, a second Swedish-language channel was launched in 1997.

In the early 1980s nationwide radio channels broadcast a total of just over 300 hours of programming a week. The amount of air-time was increased on several occasions, in some years by up to one-third. In the late 1980s the Finnish-language YLE R2 became the first radio channel in the country to broadcast round the clock (168 hours a week). All in all the air-time of nationwide channels more than doubled (+139 %) during the 1980s and 1990s. In 2000 the combined air-time of the five nationwide radio channels was 787 hours a week. (Appendix Table 3 and Figure 3).

In the late 1990s YLE launched three digital radio channels: Radio Peili in 1998 and Radio Aino and YLE Classic in 1999. All these channels now broad-

Figure 3
YLE radio and television broadcasting time 1980/81–2000

cast round the clock, although a rather large part of programming on YLE Classic (66 %) and Radio Aino (29 %) consists of programmes relayed from other channels (YLE annual report 2000).

YLE's regional radio programming has increased even more than programming via its nationwide channels. In the early 1980s YLE had one Finnish-language and five Swedish-language regional radio stations. However new stations were set up at an accelerating rate and by the early 1990s they numbered 26 (which remains the number today: 20 broadcast in Finnish, five in Swedish and one in Sami). At the same time the combined air-time of regional radio stations increased several times over. Whereas in 1980/81 YLE's regional radio programming totalled 71 hours a week, the figure for 2000 was as high as 962 hours. (Appendix Table 4 and Figure 3.)

YLE's television programming has also increased very rapidly. In the early 1980s YLE broadcast a total of some 70 hours a week on its two terrestrial channels. The biggest single jump came in connection with the channel reform of 1993. Until then YLE had shared its transmission networks with MTV, which via these networks broadcast some 20 hours a week. In connection with the 1993 reform MTV moved to its own, commercial network (see chapter 2.2 below on MTV). YLE moved straightaway to fill in the gaps that appeared with MTV's departure, which meant an increase of some 30 per cent in total broadcasting time. YLE has continued to increase its air-time almost every year since this reform. In 2000 the total combined programming time on YLE's channels was 206 hours, three times more than in the early 1980s (+200 %). (Appendix Table 5.)

The amount of programming broadcast by a radio and television company does not correlate linearly with its personnel resources. The kind of pressures created by a growing volume of programming to increase or reorganise personnel will depend upon the way in which programming is increased. Increased in-house programme production requires more personnel resources than increased purchases of programming. There are also marked differences in this respect between different types of programming produced by the company itself. Drama series, for instance, require more personnel than most types of entertainment. From this point of view the easiest option is to increase the number of reruns.

While the volume of YLE's television programming has increased the share of its in-house production has declined somewhat. Until the mid-1990s the share of company production was in the region of 50 per cent. In 2000, 43 per cent of YLE's television programming consisted of programmes produced by the company itself. On TV2 the figure (38 %) was slightly lower than on TV1 (49 %). At the same time the share of domestic programming bought from outside producers has increased. In 1991 YLE purchased 6 per cent of its programming from domestic production companies. By 1999 the figure had climbed to 10 per cent. (Appendix Table 6.)

One of the ways in which YLE has increased in television programming has been to send out more reruns. During the past 20 years the share of reruns in YLE's programming has more than doubled. Whereas in 1982/83 reruns accounted for 14 per cent of total television programming, the figure in 2000 was 32 per cent. (Appendix Table 7.)

The indications are that YLE's programming will continue to increase in the future as well, possibly several times over again. The number of YLE's television channels will be increasing in autumn 2001 if current plans for the launch of new digital channels are carried through. YLE is planning to run on its single multiplex five digital channels. In addition to digital versions of its existing channels YLE1 and YLE2, the company will be launching a new news channel, a Swedish-language channel as well as a channel specialising in culture, education and factual programming. Work is already under way at the company to set up the infrastructure required by this increase in programming (YLE press release 21 Nov 2001). Further resources will be relocated from support and administrative services to programme production. For purposes of programme production the company is also working to create so-called know-how centres that cut across channel and media boundaries. According to the company's current plans operational reorganisation will mean slight decrease in personnel at least in television programming (YLE press release 4 June 2001). YLE is also looking into possibilities of outsourcing different services instead of producing them in-house.

2.2 MTV3 Finland

Personnel

In 1980 MTV Finland (or MTV for short) had a permanent staff of 567 (Table 6 on p. 18 and Figure 4). One-quarter of them were editorial staff (Appendix Table 8). A further one-quarter worked in programme production and in technical services. Marketing accounted for five per cent of MTV's personnel.

In addition to television broadcasting MTV also had some other operations with looser connections to television. These operations were organised by the company's internal services unit, which served both outside customers and other units within MTV. The services included music production, and audiovisual unit (production of records and music cassettes, video cassette duplication), studio rentals for commercials production, a film laboratory and programme exports. In the early 1980s internal services accounted for over ten per cent of MTV's personnel (Appendix Table 8).

MTV's personnel numbers showed strong growth as early as the 1970s. During the first half of the 1980s the numbers continued to grow by almost one-quarter, climbing to 700 in 1985 (Table 6 on p.18 and Figure 4). The growth was fastest in programming as well as in technical and administrative services, which both recorded an increase of a good one-third (Appendix Table 8). In practice the growth of programming occurred in a single leap in 1981 when the company started to produce its own news.

The growth of MTV personnel came to a halt in the mid-1980s and turned into a decline that continued for a few years. This was partly due to the company's decision to outsource certain operations and to shed some operations altogether. In 1988 MTV's personnel decreased by 81 persons or 15 per cent, which was due to the combined effect of redundancies and the incorporation and sale of MTV's set design unit. Set design services were now purchased from the new company that had been created (Suomen Lavastepalvelu Oy). MTV's film laboratory was sold at the beginning of 1990, with 24 persons moving from MTV to the company that took over (Finn-Lab Oy). At around the same time the company made various other similar arrangements on a smaller scale (MTV annual reports 1988 and 1990).

MTV's operation was completely overhauled in 1989 when Channel Three Finland, which owned the new commercial television channel that had been launched in 1987, became MTV's subsidiary. This move meant that the company now had access to its very own channel. Personnel numbers also increased. At year-end 1989 Channel Three Finland accounted for 52 persons on MTV Group's payroll.

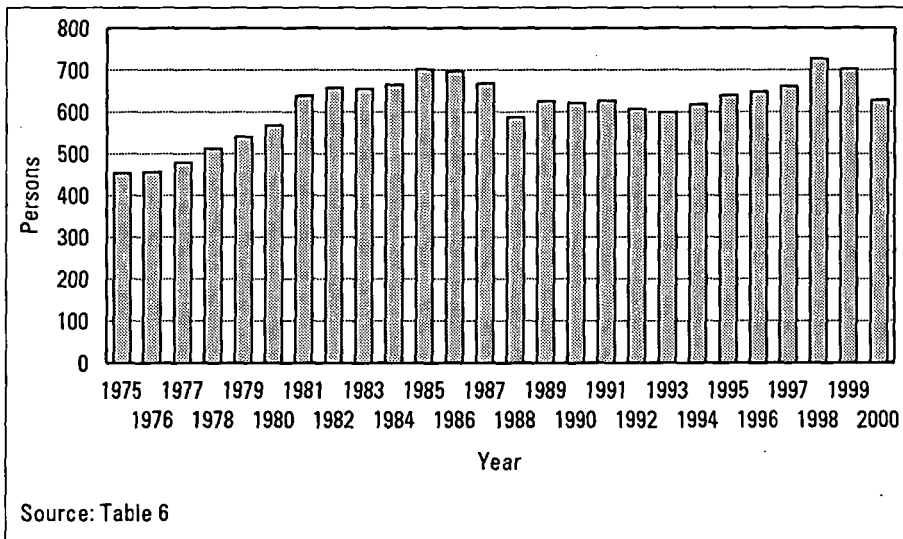
At year-end 1990 MTV Group had a personnel of 621. The figures remained more or less unchanged at this level through the first half of the 1990s, but during the latter half of the decade they started to rise again and in 1998 climbed to over 700. (Table 6 on p.18.)

In the late 1990s there were two changes that also impacted the development of MTV's personnel. In 1997, a new nationwide commercial television channel called Channel Four Finland was launched. Until that point MTV had of course enjoyed monopoly status on the television commercials market, with the exception of the short period (from late 1987 to late 1989) of competition with Channel Three Finland. The second noteworthy change came in 1998 when MTV Oy merged with the major newspaper publisher Aamulehti Group to form Alma Media Group, a major multimedia group that is quoted in the stock exchange.

The impacts of these changes soon became apparent. Firstly, the stiffer competition for advertising revenue was reflected in MTV's financial performance. With the appearance of Channel Four Finland, competition on the television advertising markets become something of a zero-sum game between two players (Sauri 2001). Channel Four Finland is still a comparative newcomer on the advertising markets and its sales are rather modest, yet it is clear that it has very much slowed down the growth of MTV's television advertising sales. What is more, now that MTV is part of a quoted group, the company is under greater pressure to quickly resolve any problems with its financial performance.

MTV has been looking for a solution in two different directions. Firstly, it has decided to outsource a large part of its programme production. In 1999 it sold 51 per cent of its holding in its entertainment business (MTV-Viihde Oy), which had a staff of 34⁶ (Alma Media stock exchange bulletin 29 Sept 1999).

Figure 4
MTV3 Finland personnel 1975–2000

6 To Grundy Holdings, part of the Pearson Entertainment Group.

The next year saw the company shed its drama production, which had a permanent staff of eight⁷ (Alma Media stock exchange bulletin 29 Sept 2000). Further, in 2001 the company sold MTV-Tuotanto Oy, which produced events programmes such as the annual Tango Contest and the Miss Finland competition (Alma Media stock exchange bulletin 12 Feb 2001). MTV-Tuotanto Oy had a staff of 34. MTV's operation had by now been reduced mainly to the production of news, current affairs and sports programmes. Apart from programme production the company also got rid of certain other operations.

As a result of these rearrangements MTV's personnel declined substantially. In 2000 the number dropped to 627 staff. The impacts of outsourcing programme production are estimated at around 100 persons and will be reflected in the figures for 2001.

As well as outsourcing its programme production MTV is aiming to cut costs through improved efficiency. At the beginning of 2001 the company announced its plans to cut expenses by an amount equivalent to 137 person-years. Some of the savings were achieved through the sales of MTV-Tuotanto Oy. In addition, the company is planning to lay off staff and to use less freelancers. Some of the cutbacks will be executed through pension and special arrangements. In this way the company will be saving FIM 45 million per annum. The savings will affect several MTV units, including its news and current affairs programming, programme production and marketing. (Alma media stock exchange bulletin 26 March 2001).

Apart from staff redundancies the efficiency drive will also involve some reorganisation of operations. There are plans streamline to the company's news and current affairs organisation, which will also bring new job descriptions for staff members. Some cutbacks were already made last year in the company's network of regional newsrooms (MTV to streamline regional operations; MTV to lay off one-quarter of its personnel). In its sales of advertising time the company is planning to concentrate its efforts in the metropolitan Helsinki region and other major growth centres in the country.

An important asset for MTV in its ongoing reorganisation is that the company is now part of a major multimedia group. For instance, the company intends to integrate part of its regional sales offices with the offices of Alma Media's local newspapers (Alma Media stock exchange bulletin 22 Jan 2001). In addition MTV and Kauppalehti (the country's leading business newspaper that is owned by Alma Media) already work closely with one another in the production of business news.

Programming

MTV's programming increased sharply in the 1980s and 1990s. Until the 1993 channel reform MTV leased its broadcasting time from the public service broadcaster YLE, with its programmes aired on TV1 or TV2. In the

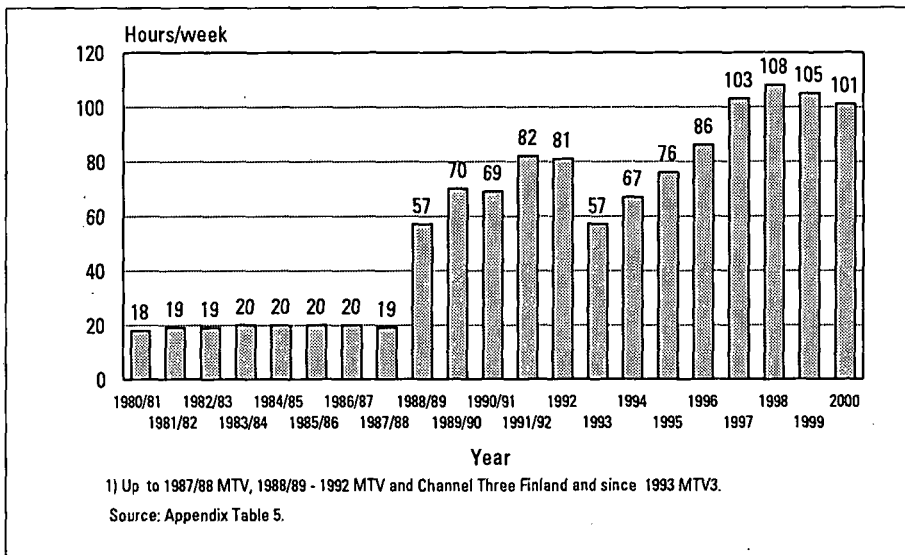
7 To the Swedish-owned Jarowskij Underhållning AB.

1970s MTV's total broadcasting time showed only slow growth, and in the early 1980s it was steadily at around 20 hours a week. MTV then gained access to its own channel in 1989 when Channel Three Finland, broadcasting on a new channel that had been set up in 1987, was transformed from MTV's associate company into its subsidiary. MTV began to move its programmes to Channel Three the very same year, but continued also to broadcast on YLE's channels. It finally withdrew completely in connection with the 1993 channel reform, which saw the name of the channel changed to MTV3. (Appendix Table 5.)

This move increased MTV's programming several times over. During the first year after the reform MTV3 broadcast on average 57 hours a week, three times as much as MTV did at the beginning of the 1980s. MTV3's programming continued to increase over the next few years, and by 2000 its was broadcasting 101 hours a week, almost twice as much as during the first year after the channel reform and almost five times as much as at the beginning of the 1980s. In February 2000 MTV started a cable television channel called TVTV, aimed primarily at younger audiences. (Appendix Table 5.)

MTV today buys a much larger proportion of its programming from domestic production companies than it did in the 1980s. In the 1980s purchased domestic programmes and feature films accounted for between four and six per cent of MTV's broadcasting time. In the early 1990s the figure increased to almost 20 per cent, and has since then remained at that level. This rapid increase was mainly due to Channel Three being incorporated as part of MTV's channel: in its domestic programming Channel Three had relied precisely on the services of Finnish production companies. Following the sale of several of its programme production

Figure 5
MTV3 broadcasting time 1980/81–2000

units the share of purchased domestic programming is set to increase in the future. The share of in-house production has declined accordingly by several percentage points, standing at 37 per cent in 2000. (Appendix Table 7.)

The outsourcing of programme production is a logical extension to MTV's new business strategy that it adopted in the 1980s and that gathered further momentum with the merger of Channel Three and MTV. Traditionally Finnish television companies have produced most of their domestic programming in-house; this has also been the favoured strategy elsewhere in Europe. However in some countries there have also been companies that have taken a different approach to production (such as Channel Four in Britain): their strategy has been to concentrate on assembling programming and on transmission (and as far as commercial companies are concerned on the sale of advertising time) and to purchase all or at least most of their domestic programming from so-called independent TV programme production companies. In Finland MTV and YLE both began to move in this direction in the 1980s. Channel Four decided to go this way from the outset.

Like YLE, MTV3 has increased the proportion of reruns in its programming. In the 1980s reruns accounted for no more than a few per cent of MTV's total programming time. During the first year after the channel reform the figure climbed to eight per cent, and by 2000 over one-fifth of MTV's broadcasting time consisted of reruns. (Appendix Table 6.)

2.3 *Channel Four*

Channel Four, Finland's second nationwide commercial television company went on the air in 1997. Its operating licence was awarded to a company called Ruutunelonen Oy, which is part of the Sanoma-WSOY Group. The group already owned cable TV operator PTV, which served then as a platform for developing the operation of Channel Four. At the same time the PTV channel was closed down.

At the end of its first full year in operation (1998) Channel Four had a staff of 100. One year later, the number stood at 135; since then this figure has no longer risen (Table 7 on p.22). In April 2001 Channel Four had a personnel of 132. The number is considerably smaller than for other television companies, even allowing for the differences in the amount of their programming. In 2000 Channel Four broadcast on average 90 hours a week, which is the same as the figure for YLE TV2 but slightly less than for MTV3 and YLE TV1 (Appendix Table 5). The difference is largely explained by Channel Four's different business concept: with the exception of its news and some current affairs programmes, the channel buys all its domestic programming.

Even though the company only produces part of its domestic programming, programme planning and acquisition as well as the production of news and current affairs programmes accounts for the bulk of Channel Four's personnel resources. Programming staff represent almost two-thirds of Channel Four's total

personnel (Table 8 on p.23). Other units such as administration and marketing only account for a small proportion. All in all then the organisation of Channel Four may be described as quite streamlined, not only in respect of programming but more generally.

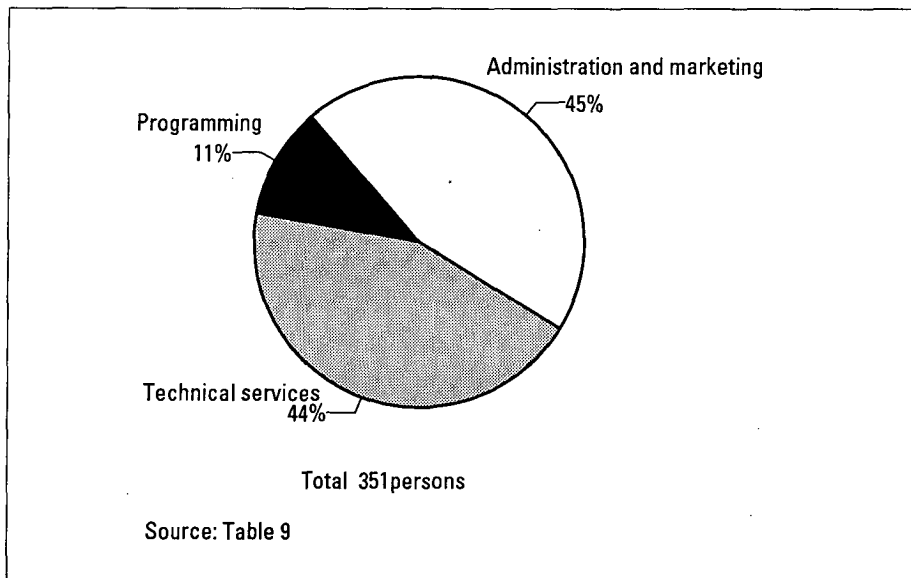
Men (53 %) and women (47 %) are more or less equally represented in Channel Four's personnel. Some jobs are quite clearly gender-differentiated, though. Administration and ADP (71 %) as well as sales of advertising time (70 %) are male-dominated, whereas all employees in marketing, research and communications are women. In programming the numbers of men and women are roughly the same (Table 8 on p.23.)

3. Cable television

Cable television started in Finland in the mid-1970s. Initially the number of subscriptions increased quite slowly, but things then began to pick up in the mid-1980s. In 1989 the total number of subscriptions stood at 556,000, corresponding to around one-quarter of the households in the country (Appendix Table 9). Ten years later the figure had almost doubled to 933,000 (with a coverage of 40 % of the households). Cable television in Finland has consisted mainly of relaying foreign satellite channels and domestic terrestrial channels. As a rule subscribers will receive the domestic channels and a few foreign channels free of charge, while fee-based packages include a variable range of foreign channels. There are also more expensive premium channels (such as Canal Plus or TV1000 channels). Programming compiled or produced by local channels is virtually non-existent.

Cable television has not become particularly big business in Finland. Cable operators' turnover showed slow growth until the mid-1980s, but then gathered some momentum and in 1990 climbed to over FIM 300 million (Appendix Table 9). In 1999 the turnover figure was FIM 375 million. The revenues of cable operators consist mainly (90 %) of subscription fees, annual charges and pay-per-view fees (Finnish Mass Media 2000). Advertising revenue has been insignificant, accounting at best for 10 per cent.

Figure 6
Personnel of cable television companies by unit 1998

In 1998 cable television companies had a full-time staff of 351. This figure has shown hardly any growth during the past ten years. The nature of cable television is clearly reflected in its personnel structure: since the operation mainly involves relaying the programming of existing channels, people working in programming account for no more than 10 per cent of the staff. Most of the people working in cable television are in technical maintenance and transmission (44 %) and in administration and marketing (45 %). (Table 9 on p.24.)

4. Private radio broadcasting

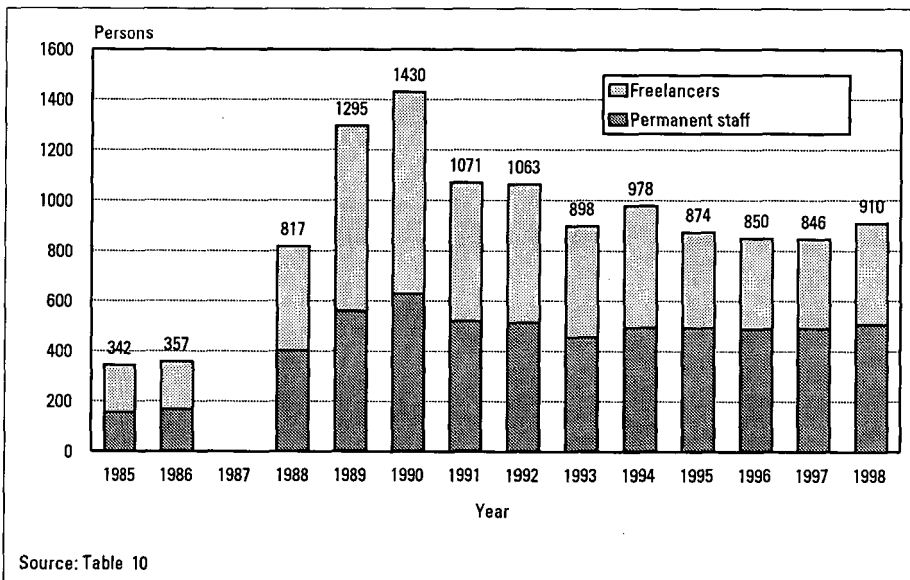
Private radio started in Finland in 1985 when the first local radio stations went on the air. By the end of that year there were 18 private local radio stations in the country. New operating licences were issued in quick succession and by 1990, the number of stations in the country had reached the peak figure of 66. This was the level at which the number finally settled. (Appendix Table 10.)

Once the local radio stations got under way their programming also began to increase very rapidly. While the average broadcasting time for a single radio station in 1985 was 30 hours a week, the figure by the end of the decade had soared to almost 100 hours. The stations began broadcasting round the clock (168 hours a week) in the mid-1990s. (Appendix Table 10.)

The turnover of private local radio stations showed strong growth during their early years. In 1990 their combined turnover amounted to FIM 235 million. However the onset of recession in the early 1990s made life much harder for local radio stations, and within the space of a few years the turnover figure had dropped to FIM 170 million. (Appendix Table 10.)

Several local radio stations failed to pull through the recession: during 1991-1993 one-tenth of all stations in the country (between 5 and 7) had to close down each year. The first stations, though, had already been closed in 1986. Most of the operations that had to withdraw during the early years were in fact

Figure 7
Personnel of private radio stations 1985–1998

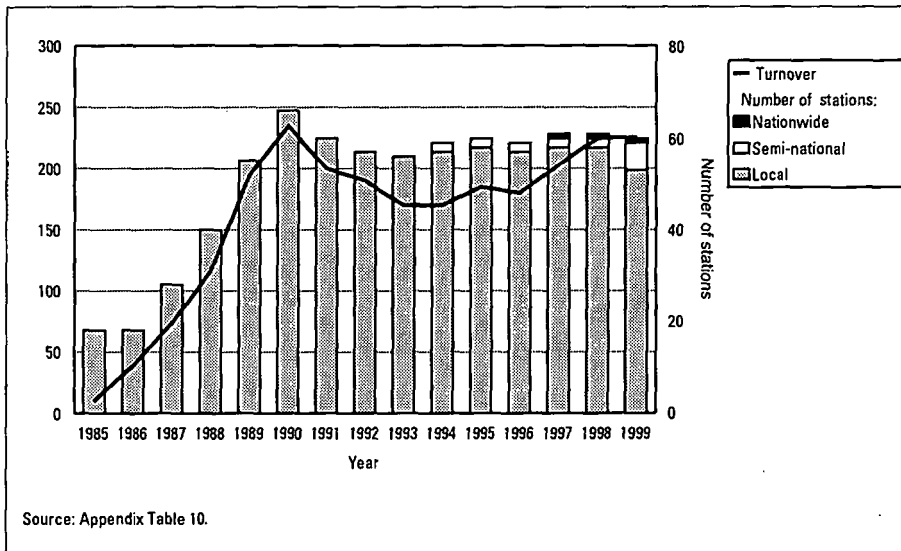
amateur-based stations, but in the 1990s closures were seen even amongst stations competing in major towns (Finnish Mass Media 2000). During the 1990s a total of 36 stations were closed down, although in most cases a new entrepreneur appeared to pick up the operation. (Appendix Table 10.)

The difficulties of local radio stations did not end with economic revival in the mid-1990s. Their combined turnover has never recovered even to the level from which it dropped in the early 1990s. (Appendix Table 10.)

In an attempt to improve the financial prospects of local radio stations the authorities have taken various steps towards general deregulation and slackened the requirements concerning local broadcasting. For instance, the requirements of in-house production have been lifted altogether. At the same time the amount of joint broadcasting time has been increased. In 1994 the first licences were granted to stations operating in several different towns; the number of such licences has since then increased. With these changes private radio broadcasting has more and more clearly developed from a local to a regional or semi-national operation.

The first licence for a nationwide commercial radio channel was awarded to a company called Suomen Uutisradio (Finnish News Radio), a subsidiary of MTV Oy.⁸ The new channel, Radio Nova, went on the air in 1997. Within the space of just two years its turnover increased to over FIM 50 million as it expan-

Figure 8
Turnover in private radio broadcasting and number of radio stations in 1985–1999

8 Following MTV Oy's merger with Aamulehti Oy Radio Nova also became part of the Alma Media group.

ded to gain control of one-quarter of the radio advertising markets. With the arrival of Radio Nova the turnover of the whole private radio broadcasting business showed some growth towards the end of the 1990s, even though some of Radio Nova's expansion did eat into the share of other channels. (Appendix Table 10.)

Employment in private radio broadcasting has by and large followed the same patterns as in the audiovisual industry more generally. At year-end 1985 local radio stations had a total of 342 personnel. This figure then began to increase with the growth of operations so that by 1990, the total number of personnel stood at 1,430. The onset of recession in the early 1990s was immediately reflected in the jobs market. Within a matter of years the number of jobs in private radio broadcasting declined by more than one-third. In 1993, the stations had a payroll of no more than 900 people. Since then the numbers have remained largely unchanged. In spring 2001 the first nationwide commercial radio station Radio Nova had a personnel of 45. (Table 10 on p.27.)

The redundancies in the 1990s also meant that local radio stations were now running their operation with much reduced personnel resources. Whereas in 1990 local radio stations had on average 11 permanent staff and 14 freelancers, the figures for 1995 were eight and six, respectively (Table 10 on p.27).

At the same time as the numbers working for radio stations continued to decline, their air-time increased. This was made possible among other things by chaining among stations, by increasing joint broadcasts and by back-to-back music without DJs. Likewise radio stations have also joined forces in the marketing of advertising time.

Since the outset private radio broadcasting has made quite extensive use of freelancers. In the very first year of private radio in 1985, just over half of the personnel at radio stations were freelancers, by 1990 their number had risen to 800. During the years of recession in the early 1990s the position of freelancers proved much more vulnerable than that of permanent staff: while just over one-quarter of all permanent staff were made redundant in 1990-1993, almost half of all freelancers had to go. Indeed the number of freelancers as a proportion of the total payroll of private radio stations declined by some ten percentage points to 56 per cent. (Table 10 on p.27.)

5. *TV programme, film and video production*

5.1 *TV programme production companies*

Television broadcasting relies to an increasing extent on people working outside YLE and commercial television companies in independent TV programme production companies. Independent TV programme production started in Finland in the latter half of the 1980s. In earlier years this had still be quite rare. In the mid-1980s purchased domestic programmes accounted for no more than two per cent of YLE's total programming time and for six per cent of MTV's programming time (these figures include domestic feature films) (Appendix Table 6).

A key event with regard to the development of this business was the decision to award an operating licence in 1987 to a nationwide commercial television channel, i.e. Channel Three Finland. One of the conditions attached to Channel Three's licence was that the company shall use the services of TV programme producers, and indeed they did buy the bulk of their domestic programming from these sources. When Channel Three Finland, first the company and then the channel, was merged with MTV, MTV continued to buy its programmes from domestic production companies. In 1993 purchased domestic production accounted for 18 per cent of MTV3's broadcasting time.

The development of independent TV programme production received fresh impetus from the launch of a new commercial television channel in 1997. With the exception of its news broadcasts Channel Four Finland buys all its domestic programming. By the late 1990s TV programme production has grown into a business in its own right. In 1999 its turnover stood at FIM 360 million (Sauri 2001). The figure is set to grow in the future since MTV has now sold a large part of its own programme production. An even more significant factor in this regard will be the launch of new digital television channels, which is now scheduled for autumn 2001. The new channels look set to expand the markets for TV programme producers. City TV, for instance, are looking for a dedicated producer to supply them with a weekly package of 30 hours of current affairs and news programming (City TV in search of dedicated producer).

No statistics are available on employment in TV programme production. What is more any estimates are liable to inaccuracies because several companies in the business are also involved in producing different kinds of video programmes, advertisements and feature films, and it is impossible to distinguish between the personnel resources dedicated to different types of production. In a rough estimate, permanent staff in TV production companies number between

400 and 600. In addition large numbers of freelancers are involved. The biggest TV programme production companies have a permanent staff of around 20 (Membership catalogue 2000).

5.2 *Film and video production*

A study by Pekka Oesch (1995) on the incomes of film-makers in Finland gives us some idea of the number of people involved in film production, or at least the number of key personnel. Using two main sources, i.e. filmographies of Finnish feature films produced in the 1980s and information on recipients of film industry grants, Oesch collected data on persons engaged in film production occupations. According to his results the total number of people working actively and professionally in film production in Finland in the late 1980s was 524. Since the study was confined to the incomes of film professionals, specialists and artists working in close related fields were not included in the analysis. This means the figures exclude quite a substantial proportion of the total labour force, such as actors and musicians.

Oesch's figures describe the situation of more than ten years ago. It is difficult to give any exact estimate of how the number of film-makers has developed during the 1990s, but it is safe to assume that it has slightly increased rather than decreased. This is suggested, firstly, by the increase in audiovisual training, which has brought more people into the film industry. Secondly, the increased availability of grants from the Finnish Film Foundation and the marked increased in Box Office receipts from domestic films in the late 1990s have brought somewhat more money into production, which has expanded film production and increased job opportunities for film-makers. Having said that, the number of full-length feature films produced in the 1990s (around 100) was in fact down on the number for the 1980s (around 120). According to data from the Finnish Board of Film Classification the number of short films was also down (Finnish Mass Media 2000). However, the budgets of film productions in the 1990s were presumably larger than in the 1980s, which also means more personnel resources.

Employment in film production can be described by reference to Statistics Finland's business register and employment statistics. One of the problems with these materials, however, is that the 1995 industry classification they use places film production in the same category with video programme production. Video programmes refer here to business and training video as well as television commercials, for instance. Video production is of course an integral part of audiovisual media and in that sense also belongs to the subject of this report.

According to the business register film and video production companies had a total staff in 1999 equivalent to some 1,200 person-years (Table 11 on p.32). In contrast to the data collected by Oesch, the business register statistics cover all employees in the sector, i.e. not only people working in film and video production occupations. A typical feature of film production companies is that

their personnel numbers vary widely during the course of the year. When they are shooting, a company that has a permanent staff of no more than a few people may at best have hundreds of people on their payroll. In video production this sort of fluctuation is no doubt less common. On account of this fluctuation the number of people working in film and video production is greater than the number of person-years quoted above (approx. 1,200).

Statistics Finland's employment statistics describe employment levels in terms of the number of employees at a certain point in time. For this reason one might presume that this measure of employment in film and video production yields a higher figure than that indicated by person-years. However at year-end 1999 the employment statistics indicated that the number of people working in film and video production was 1,200, or exactly the same figure as the number of person-years derived from the business register. The explanation for the identical results lies probably in the time-point at which measurements are taken for the employment statistics, which is the last week of the year. In Finland films are usually shot from spring to autumn, which is when the numbers working in the business are at their highest. Things are quieter towards the end of the year and the number of employees is accordingly smaller. If the measurements for the employment statistics were taken in the summer, the numbers working in film and video production would also be higher.

Both the business register and employment statistics indicate a marked increase in the number of personnel working in film and video production since the mid-1990s. It is difficult to say to what extent this increase is attributable to films and video programmes, respectively. The growth may be due in part to an increase in television programme production because some companies in this sector are engaged not only in film and video production but also TV programme production.

6. *Film distribution and exhibition*

6.1 *Film distributors*

Film distributors are in the business of importing foreign feature films and distributing and marketing foreign and domestic films. Their clients include cinemas, video rental companies as well as other businesses that rent and sell films on video. All in all the number of film distributors in Finland is around 20. Some are pure film distributors, but a few operators also have their own cinemas. The biggest companies hold the rights in distributing the films of major US studios in Finland.

The total number of people working for film distributors in Finland is around 95-105 (calculation by the Finnish Film Distributors' Association). This figure includes all companies engaged in the import and distribution of films in Finland. Most distributors purchase the service of actually physically distributing the film copies and video cassettes; this involves an additional 15 or so people. Roughly half of the personnel in this business are engaged in the video distribution of films, the other half in cinema distribution. Film distributors do not employ very large numbers of people in Finland: the handful of biggest companies have 10-20 personnel working in the distribution of films. The majority of companies have no more than a few personnel.

6.2 *Cinema theatres*

In 2000 there were in Finland a total of 228 cinema theatres, with the total number of auditoria standing at 343. The network of theatres has been modernised in recent years with the growth of multiplex theatres featuring at least eight auditoria and in most cases a range of other facilities such as cafés and restaurants. The structural impact of these new theatres will not become clear until they have been in operation at least a few years. So far the total number of theatres has remained unchanged and the number of auditoria has slightly increased. The majority of new theatres has been built by the country's biggest cinema company Finnkinno Oy. It has closed down or sold many of its old theatres in the same town where it has set up new ones. The former wave of theatre modernisation came in the 1980s and early 1990s when older theatres with one and two auditoria were upgraded into so-called multi-screen theatres with a larger number of auditoria.

Cinemas have seen their Box Office receipts increase sharply, no doubt largely on account of the new theatres. In 1999 the total number of cinema admissions increased to seven million, Box Office receipts to FIM 270 million (Finnish

Mass Media 2000). In the early 1990s the number of cinema admissions stood at 6.2 million, Box Office receipts were FIM 182 million.

According to Statistics Finland's business register cinema companies had in 1999 a total staff equivalent to 600 person-years (Table 13 on p.34). The figure appears to be quite small in comparison with the number of theatres, for instance. However the seeming discrepancy can be explained by reference to certain distinctive features of the business. First of all theatres have large numbers of part-time employees. Several theatres only have showings in the evening, in smaller places the showings are not even every day. This means that in numerical terms theatres have more employees than is indicated by the number of person-years in the business register. With the growth of multiplex theatres the number of full-time personnel will probably increase in the future because here the first showings are already during the daytime. Another distinctive feature of the business is that some theatres are not run by business companies, which is why their personnel is not included in the figures in Table 13. These theatres may be run by volunteers on behalf of sports clubs, for instance. Municipal theatres, then, are run by personnel on the local council's payroll (such as culture secretaries).

6.3 Video rental shops

In 1999 the turnover for the video recordings market in Finland totalled FIM 413 million. Three-quarters of this came from the sale of videos, one-quarter from video rentals. The bulk of rentals consist of feature films. Most sell-through videos are also films, but another category on offer includes videos on different kinds of leisure activities, for instance.

It is estimated that there are in Finland almost 1,000 rental outlets and 1,500 sell-through outlets (Finnish Mass Media 2000). Specialist outlets account for only a small part of the distribution network. The number of video rental shops proper is estimated at 150; other rental outlets include kiosks and service stations. The number of specialist sell-through outlets is smaller than the number of rental shops, standing at no more than 50. Most sell-through outlets are in department stores, book shops, kiosks, record shops and entertainment electronics store. Some of both specialist shops and other outlets sell and rent films on video.

It is difficult to estimate the total numbers involved in the video distribution of feature films because the sale and/or rental of films is only part of the job of people working in other than specialist outlets. According to Statistics Finland's business register video rental shops had a personnel equivalent to 255 person-years in 1999 (Table 13 on p.35). The total number of employees in video rental shops is higher than this figure because they have part-time employees on their payroll. Indeed Statistics Finland employment statistics show that at year-end 1999 the number of people engaged in the video rentals sector was just over 300 (Table 13 on p.35).

7. In conclusion

Employment in audiovisual media

Radio and television:

Nationwide public service radio and televisio	4,595 person-years in 2000
Nationwide commercial radio and televisio	800 permanent staff at year-end 2000
Cable television companies	350 employees in 1998
Private radio broadcasting (not nationwide)	400 permanent staff and 500 freelancers in 1998
TV programme production companies	400 - 600 permanent staff in 2000

Film and video:

Film and video production	1,200 person-years in 1999
Film distributors	95-105 employees in 2001
Cinema theatres	600 person-years in 1999
Video rental shops	250 person-years 1999

According to the statistical sources used here the total number of people working in audiovisual media in Finland stands at around 9,000. This figure comprises the full-time staff of companies in the audiovisual sector. Freelancers have been included for those sectors where the relevant numbers are available. People working in nationwide radio and television number around 6,600—7,000, the figure for the production, distribution and exhibition of films and video programmes is 2,150.

The growth of the mass media system in the 1980s and 1990s increased personnel numbers in this sector. Some 2,000 people working in audiovisual media today are engaged in new fields; these include private radio broadcasting, cable television, the video distribution of films and largely the production of television programmes. Nationwide television broadcasting also expanded considerably during the past two decades.

Sources:

- Alma Media. Stock exchange bulletin 29.9.1999. MTV myy 51 % MTV-Viihde Oy:stä [MTV to sell 51 % of MTV-Viihde Oy].
- Alma Media. Stock exchange bulletin 29.9.2000. MTV Oy myy draamatuotantonsa [MTV Oy to sell drama production.].
- Alma Media. Stock exchange bulletin 22.1.2001. MTV tehostaa toimintaprosessejaan [MTV gears up for efficiency drive].
- Alma Media. Stock exchange bulletin 12.2.2001. MTV myy MTV-Tuotanto Oy:n Aarni Kuorikoskelle [MTV to sell MTV-Tuotanto Oy to Aarni Kuorikoski].
- Alma Media. Stock exchange bulletin 26.3.2001. MTV Oy:n uusi toimintamalli parantaa yhtiön kilpailukykyä. [MTV's new strategy spells improved competitiveness.]
- CityTV hakee hovituottajaa [City TV in search of dedicated producer]. Markkinointi ja Mainonta 16.02.2001
- Joukkoviestimet – Finnish Mass Media 2000. SVT Kulttuuri- ja viestintä 2000:1. Tilastokeskus. Helsinki 2000.
- Jäsenhakemisto 2000. [Membership catalogue 2000] SATU ry - Suomen Audiovisuaalisen Alan Tuottajat. Helsinki 2000.
- MTV saneeraa aluetoimintaansa. [MTV to streamline regional operations.] Kauppalehti 17.1.2001
- MTV vähentää neljäsosan väestään. [MTV to lay off one-quarter of its personnel.] Helsingin Sanomat 23.1.2001
- MTV. Annual report 1988. Helsinki 1989.
- MTV. Annual report 1990. Helsinki 1991.
- Oesch, Pekka: Elokuvantekijöiden toimeentulo. [The income of film-makers.] Taiteen keskustoimikunnan julkaisuja 18. Taiteen keskustoimikunta. Painatuskeskus. Helsinki. 1995.
- Sauri, Tuomo: Joukkoviestinnän rakenne ja talous. [Mass media structure and economy.] Kulttuuri ja viestintä 2001:1. Tilastokeskus. Helsinki 2001.
- Yleisradio. Personnel report 1998. Helsinki 1999.
- Yleisradio. Annual report 1998. Helsinki 1999.
- Yleisradio. Tasa-arvoisesti tietoyhteiskuntaan. [Towards an equal information society.] Helsinki 1999.
- Yleisradio. Personnel report 2000. Helsinki 2001.
- Yleisradio. Annual report 2000. Helsinki 2001.
- Yleisradio. Press release 29.11.2000. Digiäika YLEssä. Uudet palvelut – uusi tapa toimia [The digital era at YLE: new strategy, new services.]
- Yleisradio. Press release 16.2.2001. YLE myy ajoneuvot ja autokorjaamon PT-Autopalveluille. [YLE sells vehicles and garage to PT.]
- Yleisradio. Press release 4.6.2001. YLE:n tv-toimiala lakkauttaa 11 työtehtävää [YLE TV to close 11 job tasks].
- Yleisradio. Press release 5.6.2001. YLE:n Pasilan kiinteistöpalvelut YIT:lle. [YLE sells Pasila property services to YIT.]

Liitetaulukot – Appendix Tables

Liitetaulukko 1 – Appendix Table 1

**Yleisradion radio- ja televisiotoiminnan sekä yhteisten toimintojen henkilöstö
1988/89–1997**

Personnel of YLE radio and television 1988/89–1997

Palkansaajia keskimäärin/tilikausi Employees on average/financial year								
	Radio	Televisio	Yhteiset tehtävät	Yhteensä	Radio	Televisio	Yhteiset tehtävät	Yhteensä
	<i>Radio only</i>	<i>Television only</i>	<i>Not separately attributable</i>	<i>Total</i>	<i>Radio only</i>	<i>Television only</i>	<i>Not sepa- rately attributable</i>	<i>Total</i>
Vuosi ¹⁾ Year ¹⁾	henkilöä – persons				%			
1988/89	1 040	2 047	1 647	4 734	22	43	35	100
1989/90	1 260	2 031	1 442	4 733	27	43	30	100
1990/91	1 270	2 134	1 392	4 796	26	44	29	100
1991/92	1 294	2 118	1 363	4 775	27	44	29	100
1993	1 322	2 086	1 176	4 584	29	46	26	100
1994	1 349	2 111	1 089	4 549	30	46	24	100
1995	1 327	2 113	1 095	4 535	29	47	24	100
1996	1 351	2 085	1 100	4 536	30	46	24	100
1997	1 390	2 137	1 131	4 658	30	46	24	100
Muutos – Change								
1997/88								
henkilöä – persons	350	90	–516	–76				
%	34	4	–31	–2				

¹⁾ Vuoteen 1992 asti Yleisradion tilikausi oli 1.6–31.5. – *Until the year 1992 YLE financial year was 1.6–31.5.*

Lähde: Yleisradio
Source: YLE

Liitetaulukko 2 – Appendix Table 2
Yleisradion henkilöstö organisaatioyksiköittäin 1985–2000
Personnel of YLE by organisation unit 1985–2000

1985/86–1988/89

	Radio yhteensä	TV	Josta TV1	TV2	Ruotsin- kielinen yksikkö	Alueellinen ohjelma- yksikkö	Tekninen yksikkö	Hallinto- yksikkö	Keskus- kanslia	Suunnitte- lu- ja koulutus- toiminta	Yhteensä Total
	Radio	TV	of whom TV1	TV2	Swedish language radio & TV	Regional programming	Technical	Admini- stration	Central office	Planning & training	Total

Vuosi – henkilötyövuotta – full-time workers
 Year^y

1985/86	701	1 618	1 113	505	305	511	1 051	430	176	87	4 879
1986/87	701	1 644	1 123	521	307	521	1 025	421	156	81	4 856
1987/88	695	1 638	1 115	523	306	517	1 006	411	153	73	4 799
1988/89	696	1 652	1 109	543	312	547	1 105	243	144	69	4 768

Muutos – Change 1989/85

henkilötyövuotta – full time workers

	-5	34	-4	38	7	36	54	-187	-32	-18	-111
%	-0,7	2,1	-0,4	7,5	2,3	7,0	5,1	-43,5	-18,2	-20,7	-2,3

1989/90–1993

	Radio	TV	Josta TV1	TV2	Ruotsin- kielinen yksikkö	Alue- ja uutisyksikkö	Resurssi- yksikkö	Keskus- kanslia	Kehitys- toiminta	Tiedotus- toiminta	Yhteensä Total
	Radio	TV	of whom TV1	TV2	Swedish language radio & TV programmes	News & regional	Resources administra- tion	Central office	Corpora- te deve- lopment	Informati- on	Total

Vuosi – henkilötyövuotta – full-time workers
 Year^y

1989/90	359	1 672	1 134	538	319	895	1 339	62	60	42	4 748
1990/91	349	1 676	1 136	540	313	944	1 360	60	56	38	4 796
1991/92	344	1 704	1 145	559	323	947	1 318	59	51	29	4 775
1992 ²¹	358	1 773	1 111	662	315	831	1 232	61	48	27	4 645
1993	351	1 770	1 097	673	334	800	1 194	59	50	27	4 585

Muutos – Change 1993/89

henkilötyövuotta – full time workers

	-8	98	-37	135	15	-95	-145	-3	-10	-15	-163
%	-2,2	5,9	-3,3	25,1	4,7	-10,6	-10,8	-4,8	-16,7	-35,7	-3,4

Liitetaulukko 2 (jatkuu) – Appendix Table 2 (continues)

1994–1999							
	Radio- toimi- ala <i>Radio TV</i>	TV- toimiala	Ruotsin- kielinen toimiala <i>Swedish language radio & TV</i>	Sisäiset tu- los- yksiköt ³⁾ <i>Personnel administra- tion, trans- mission technolo- gy, etc.³⁾</i>	Digita Oy <i>Digita Oy</i>	Keskus- johto <i>Central office</i>	Yhteensä Total
Vuosi – Year	henkilötyövuotta – full-time workers						
1994	1 098	1 848	376	1 084	–	144	4 406
1995	1 096	1 842	382	1 076	–	138	4 534
1996	1 098	1 838	379	1 084	–	137	4 536
1997	1 117	1 903	404	1 094	–	139	4 657
1998	1 115	1 883	443	1 070	–	127	4 638
1999	1 131	1 806	450	663	401	131	4 582
2000	1 136	1 808	482	635	385	149	4 595
Muutos – Change 2000/1994							
	henkilötyövuotta – full time workers						
	38	–40	106	–449		5	189
%	3,5	–2,2	28,2	–41,4		3,5	4,3

¹⁾ Vuoteen 1992 asti Yleisradion tilikausi oli 1.6–31.5. – *Until the year 1992 YLE financial year was 1.6.–31.5.*

²⁾ 7 kuukautta – *7 months.*

³⁾ Ohjelmien lähetyksen ja jakelutoiminta yhdistettiin vuoden 1999 alusta tytäryhtiö Digita Oy:ksi.

Sen henkilöstö sisältyi aiemmin sisäisten tulosyksiköiden lukuun.

Transmission activity was incorporated as Digita Oy at the beginning of 1999. Before 1999 the personnel of transmission activities was included in Personnel administration, etc.

Lähde: Yleisradion vuosikirjat

Source: YLE yearbooks

Liitetaulukko 3 – Appendix Table 3

Yleisradion valtakunnallisten radiokanavien ohjelma-aika 1980/81–2000 ¹⁾

Weekly broadcasting hours of YLE's nationwide radio services 1980/81–2000¹⁾

Vuosi ²⁾ Year ²⁾	Suomenkieliset – Finnish language				Ruotsinkieliset – Swedish language			Yhteensä Total
	1-verkko Radio 1	2-verkko Radio 2	3-verkko Radio 3	Yht. Total	4-verkko Radio 4	5-verkko Radio 5	Yht. Total	
	tuntia/viikko – hours/week							
1980/81	121	109	–	231	99	–	99	330
1981/82	135	130	–	265	131	–	131	397
1982/83	135	130	–	265	130	–	130	395
1983/84	135	130	–	265	130	–	130	396
1984/85	133	137	–	269	131	–	131	401
1985/86	130	136	–	266	130	–	130	396
1986/87	129	135	–	263	129	–	129	392
1987/88	130	165	–	295	124	–	124	419
1988/89	124	151	–	274	121	–	121	395
1989/90	133	168	–	300	127	–	127	427
1990/91	132	168	130	430	128	–	128	558
1991/92	134	168	137	439	131	–	131	570
1992 ³⁾	133	168	136	437	130	–	130	567
1993	134	168	136	438	130	–	130	568
1994	154	168	136	458	130	–	130	588
1995	168	168	135	471	133	–	133	604
1996	168	168	135	471	137	–	137	608
1997	168	168	133	469	185	–	185	654
1998	168	168	132	468	134	131	265	733
1999	168	168	132	468	138	152	290	758
2000	168	168	130	466	168	153	321	787
Muutos – Change								
2000/1980	38 %	54 %		102 %	69 %		223 %	139 %
2000/1990	27 %	0 %	0 %	8 %	31 %		151 %	41 %

¹⁾ Analogiset kanavat – Analogue channels.

²⁾ Vuoteen 1992 asti Yleisradion tilikausi oli 1.6–31.5.–

Until the year 1992 YLE financial year was 1.6–31.5.

³⁾ 7 kuukautta – 7 months.

Lähde: Yleisradion vuosikirjat

Source: YLE yearbooks

Liitetaulukko 4 – Appendix Table 4

Yleisradion alueradioiden lukumäärä ja ohjelma-aika 1980/81–2000

Number of YLE's regional radio services and their weekly broadcasting hours 1980/81–2000

Vuosi ²⁾ Year ²⁾	Alueradiot – Regional services			Ohjelma-aika – Broadcast hours		
	Suomen- kieliset ¹⁾ Finnish language ¹⁾	Ruotsin- kieliset Swedish language	Yhteensä Total	Suomen- kieliset ¹⁾ Finnish language ¹⁾	Ruotsin- kieliset Swedish language	Yhteensä Total
	kpl – number			tuntia/viikko – hours/week		
1980/81	1	5	6	54	17	71
1981/82	1	5	6	58	18	76
1982/83	3	5	8	77	19	96
1983/84	4	5	9	86	24	110
1984/85	6	5	11	112	26	138
1985/86	7	5	12	145	42	187
1986/87	8	5	13	180	50	230
1987/88	9	5	14	216	58	274
1988/89	14	5	19	363	57	420
1989/90	17	5	22	557	58	615
1990/91	17	5	22	560	76	636
1991/92	21	5	26	666	137	803
1992 ³⁾	21	5	26	709	148	857
1993	21	5	26	611	132	743
1994	21	5	26	672	130	802
1995	21	5	26	693	132	825
1996	21	5	26	723	143	866
1997	21	5	26	771	99	870
1998	21	5	26	829	70	899
1999	21	5	26	831	78	909
2000	21	5	26	884	78	962
			Muutos / Change			
			2000/1980	1537 %	359 %	1255 %
			2000/1990	58 %	3 %	51 %

¹⁾ Sisältää yhden saamenkielisen alueradiion. – Includes one service in Sámi language.

²⁾ Vuoteen 1992 asti Yleisradion tilikausi oli 1.6 - 31.5. – Until the year 1992 YLE financial year was 1.6.–31.5.

³⁾ 7 kuukautta – 7 months.

Lähde: Yleisradion vuosikirjat
Source: YLE yearbooks

Liitetaulukko 5 – Appendix Table 5
Yleisradion, MTV3:n ja Nelosen televisiotarjontaa 1980/81–2000
Broadcasting hours of YLE, MTV3 and Channel Four 1980/81–2000

	YLE TV 1	TV 2	YLE yht. YLE total	MTV 3 ²⁾	Nelonen Channel Four
Vuosi ¹⁾ Year ¹⁾	tuntia/viikko – hours/week				
1980/81	40	29	69	18	–
1981/82	40	30	70	19	–
1982/83	40	30	70	19	–
1983/84	41	34	75	20	–
1984/85	45	36	81	20	–
1985/86	42	36	78	20	–
1986/87	44	38	82	20	–
1987/88	48	42	90	19	–
1988/89	48	41	88	57	–
1989/90	52	43	95	70	–
1990/91	56	44	100	69	–
1991/92	58	45	103	82	–
1992 ³⁾	59	45	104	81	–
1993	76	60	136	57	–
1994	82	57	139	67	–
1995	86	63	149	76	–
1996	88	68	156	86	–
1997	104	75	179	103	59
1998	109	78	187	108	70
1999	112	80	192	105	83
2000	118	87	206	101	90
Muutos – Change					
2000/1980	195 %	202 %	200 %	471 %	–
2000/1990	155 %	149 %	154 %	181 %	–

¹⁾ Vuoteen 1992 asti Yleisradion tilikausi oli 1.6–31.5. – Until the year 1992 YLE financial year was 1.6.–31.5.

²⁾ Vuoteen 1987/88 MTV, 1988/89 – 1992 MTV ja Kolmostelevisio, vuodesta 1993 MTV3. –
 Until 1987/88 MTV, 1988/89–1992 MTV and Channel Three, from 1993 MTV3.

³⁾ 7 kuukautta – 7 months.

Lähde: Yhtiöiden toimintakertomukset, ym.

Source: Annual reports and other company data

Liitetaulukko 6 – Appendix Table 6

Oman tuotannon, muun kotimaisen tuotannon ja ulkomaisten ohjelmien osuus YLE:n ja MTV3:n ohjelmistossa 1981–1999

Shares of inhouse productions, bought domestic programmes and foreign programmes of the broadcast times of YLE and MTV/MTV3 channels 1991–1999

YLE TV1 & TV2					MTV/MTV3				
	Oma tuotanto	Muu kotimainen tuotanto	Ulkomaiset ohjelmat	Yhteensä		Oma tuotanto	Muu kotimainen tuotanto	Ulkomaiset ohjelmat	Yhteensä
	<i>Inhouse productions</i>	<i>Other domestic programmes</i>	<i>Foreign programmes</i>	<i>Total</i>		<i>Inhouse productions</i>	<i>Other domestic programmes</i>	<i>Foreign programmes</i>	<i>Total</i>
Vuosi– Year	%				Vuosi– Year				
1981/82	1981	41	6	54	100
1982/83	1982/83	44	6	51	100
1983/84	1983	45	5	50	100
1984/85	1984	43	6	52	100
1985/86	54	2	44	100	1985
1986/87	50	1986
1987/88	51	1987
1988/89	49	1988	43	6	51	100
1989/90	51	1989	44	4	52	100
1990/91	48	1990
1991	48	6	46	100	1991	56	100
1992	47	7	46	100	1992	28	18	54	100
1993	50	7	43	100	1993	35	18	47	100
1994	51	8	41	100	1994	36	19	44	100
1995	47	7	46	100	1995	37	18	44	100
1996	44	8	48	100	1996	37	21	42	100
1997	46	8	46	100	1997	34	20	46	100
1998	44	8	47	100	1998	33	16	51	100
1999	44	10	46	100	1999	36	16	48	100
2000	43	10	47	100	2000	37	22	41	100

Lähde: Yhtiöiden toimintakertomukset, ym.
Source: Annual reports and other company data

Liitetaulukko 7 – Appendix Table 7

Ensilähetysten ja uusintojen osuus YLE:n ja MTV/MTV3:n ohjelmistosta 1982–2000 Shares of first broadcasts and rebroadcasts of total broadcast times of YLE and MTV/MTV3 1982–2000

YLE TV1 & TV2	Vuosi – Year ¹⁾								
	1982/83	1983/84	1984/85	1985/86	1986/87	1987/88	1988/89	1989/90	1990/91
	%								
Ensilähetykset – First broadcasts	86	85	86	..	82	83	81	82	82
Uusinnat – Rebroadcasts	14	15	14	..	18	17	19	18	18
Yht. – Total	100	100	100	..	100	100	100	100	100

YLE TV1	Vuosi – Year ¹⁾								
	1982/83	1983/84	1984/85	1985/86	1986/87	1987/88	1988/89	1989/90	1990/91
	%								
Ensilähetykset – First broadcasts	83	83	84	..	80	81	79	81	80
Uusinnat – Rebroadcasts	17	17	16	..	20	19	21	19	20
Yht. – Total	100	100	100	..	100	100	100	100	100

YLE TV2	Vuosi – Year ¹⁾								
	1982/83	1983/84	1984/85	1985/86	1986/87	1987/88	1988/89	1989/90	1990/91
	%								
Ensilähetykset – First broadcasts	89	88	89	..	85	85	84	84	85
Uusinnat – Rebroadcasts	11	12	11	..	15	15	16	16	15
Yht. – Total	100	100	100	..	100	100	100	100	100

MTV/MTV3	Vuosi – Year							
	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	
	%							
Ensilähetykset – First broadcasts		98	99	..
Uusinnat – Rebroadcasts		2	1	..
Yht. – Total		100	100	..

¹⁾ Vuoteen 1992 asti Yleisradion tilikausi oli 1.6–31.5. – Until the year 1992 YLE financial year was 1.6.–31.5.

²⁾ 7 kuukautta – 7 months

Lähde: Yhtiöiden toimintakertomukset, ym.

Source: Annual reports and other company data

Liitetaulukko 7 (jatkuu) – Appendix Table 7 (continues)

YLE TV1 & TV2	Vuosi – Year ¹⁾									
	1991/92 %	1992 ²⁾	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Ensimmäiset – First broadcasts	82	80	80	78	76	74	73	72	70	68
Uusinnat – Rebroadcasts	18	20	20	22	24	26	27	28	30	32
Yht. – Total	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

YLE TV1	Vuosi – Year ¹⁾									
	1991/92 %	1992 ²⁾	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Ensimmäiset - First broadcasts	81	80	79	77	78	75	74	73	72	70
Uusinnat – Rebroadcasts	19	20	21	23	22	25	26	27	28	30
Yht. – Total	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

YLE TV2	Vuosi – Year ¹⁾									
	1991/92 %	1992 ²⁾	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Ensimmäiset - First broadcasts	83	80	82	80	75	72	71	71	67	66
Uusinnat – Rebroadcasts	17	20	18	20	25	28	29	29	33	34
Yht. – Total	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

MTV/MTV3	Vuosi – Year									
	1991 %	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Ensimmäiset – First broadcasts	98	..	95	92	90	90	82	83	80	79
Uusinnat – Rebroadcasts	2	..	5	8	10	10	18	17	20	21
Yht. – Total	100	..	100	100	100	100	100	100	100	100

¹⁾ Vuoteen 1992 asti Yleisradion tilikausi oli 1.6–31.5. – Until the year 1992 YLE financial year was 1.6.–31.5.

²⁾ 7 kuukautta – 7 months

Lähde: Yhtiöiden toimintakertomukset, ym.

Source: Annual reports and other company data

Liitetaulukko 8 – Appendix Table 8
MTV:n henkilökunta toimintalinjoittain 1975–1988
Permanent personnel of MTV by unit 1975–1988

1975–1985						
	Markkinointi	Ohjelma- toiminta	Palvelu- toiminnot, tekniikka, hallinto "	Talous	Tuotanto- toiminta	Yhteensä
	Marketing	Program- ming	Internal services, technical, administration "	Finance	Programme production services	Total
	henkilöä – persons					
1975	23	105	133	65	127	453
1976	22	103	135	64	132	456
1977	24	104	152	67	131	478
1978	23	111	152	67	125	478
1979	21	116	193	67	143	540
1980	21	128	201	69	148	567
1981	20	170	238	75	135	638
1982	20	168	256	79	134	657
1983	21	164	253	85	132	655
1984	21	164	258	85	137	665
1985	26	173	276	87	140	702

Muutos – Change

1985/75						
henkilöä – persons	3	68	143	22	13	249
%	13 %	65 %	108 %	34 %	10 %	55 %
1985/80						
henkilöä – persons	5	45	75	18	-8	135
%	24 %	35 %	37 %	26 %	-5 %	24 %

1986–1988

	Markkinointi	Ohjelma- toiminta	Tekniikka, tuotanto	Hallinto, palvelu- toiminnot, talous	Yhteensä
	Marketing	Program- ming	Technical, programme production	Administra- tion, internal services, finance	Total
	henkilöä – persons				
Vuosi – Year	henkilöä – persons				
1986	23	180	293	200	696
1987	27	199	255	186	667
1988	27		385	174	586

Liitetaulukko 8 (jatkuu) – Appendix Table 8 (continues)
MTV:n henkilökunta toimintalinjoittain 1975–1988
Permanent personnel of MTV by unit 1975–1988

1975–1985						
	Markkinointi	Ohjelma- toiminta	Palvelu- toiminnot, tekniikka, hallinto	Talous	Tuotanto- toiminta	Yhteensä
	<i>Marketing</i>	<i>Program- ming</i>	<i>Internal services, technical, admini- stration¹⁾</i>	<i>Finance</i>	<i>Programme production services</i>	Total
Vuosi – Year	%					
1975	5	23	29	14	28	100
1976	5	23	30	14	29	100
1977	5	22	32	14	27	100
1978	5	23	32	14	26	100
1979	4	21	36	12	26	100
1980	4	23	35	12	26	100
1981	3	27	37	12	21	100
1982	3	26	39	12	20	100
1983	3	25	39	13	20	100
1984	3	25	39	13	21	100
1985	4	25	39	12	20	100

1986–1988						
	Markkinointi	Ohjelma- toiminta		Tekniikka, tuotanto	Hallinto, palvelu- toiminnot, talous	Yhteensä
	<i>Marketing</i>	<i>Program- ming</i>		<i>Technical, programme production</i>	<i>Administra- tion, inter- nal services, finance</i>	Total
Vuosi – Year	%					
1986	3	26		42	29	100
1987	4	30		38	28	100
1988	5		66		30	100

¹⁾ Vuosina 1982–1984 palvelutoiminnot, tekniikka, hallinto -toimintalinjan henkilöstö jakaantui seuraavasti
In 1982–1984 personel of Internal services, engineering, administration consisted of following groups:

	Palvelutoiminnot <i>Internal services</i>	Hallinto <i>Administration</i>	Tekniikka – <i>Technical</i>
1982	86	15	155
1983	88	15	150
1984	81	16	161

Lähde: MTV:n vuosikertomukset
Source: MTV yearbooks

Liitetaulukko 10 – Appendix Table 10
Yksityisen radiotoiminnan kehitys Suomessa 1985–1999
Development of private radio broadcasting in Finland 1985–1999

Vuosi Year	Asemien määrä ¹⁾ – Number of stations ¹⁾					Liikevaihto – Turnover				
	Paikal- liset <i>Local</i>	Puoli- valta- kunnalli- set <i>Semi- national</i>	Valta- kunnalli- set ²⁾ <i>National²⁾</i>	Yhteen- sä <i>Total</i>	Toimin- nan lopetta- neet ³⁾ <i>Stations closed down³⁾</i>	Valta- kunnalli- set ²⁾ <i>National²⁾</i>	Paikalliset ja puoli- valta- kunnalliset <i>Local and semi- national</i>	Yhteen- sä <i>Total</i>	Kiintein (1999) hinnoin <i>Fixed (1999) prices</i>	Keski- määräiset lähetys- tunnit <i>Average weekly broadcast hours</i>
	ikm. – number					milj.mk – FIM million				
						tunteja/ vko <i>hours/ week</i>				
1985	18	–	–	18	0		10	10	15	30
1986	18	–	–	18	3		39	39	56	39
1987	28	–	–	28	1		73	73	101	62
1988	40	–	–	40	0		116	116	153	70
1989	55	–	–	55	2		195	195	241	94
1990	66	–	–	66	1		235	235	273	98
1991	60	–	–	60	7		200	200	223	107
1992	57	–	–	57	5		190	190	207	123
1993	56	–	–	56	6		170	170	181	168
1994	57	2	–	59	3		170	170	179	163
1995	58	2	–	60	3		185	185	193	168
1996	57	2	–	59	3		180	180	187	168
1997	58	2	1	61	2	13	190	203	208	168
1998	58	2	1	61	1	55	170	225	228	168
1999	53	6	1	60	5	56	170 ⁴⁾	226 ⁴⁾	226 ⁴⁾	168

¹⁾ Asemien määrät kunkin vuoden lopussa – *At year-end*

²⁾ Radio Nova

³⁾ Sisältää vapaaehtoiset lopettamiset, fuusiot ja konkurssit. Huomattavassa osassa tapauksista uusi yrittäjä on jatkanut toimintaa.
Includes voluntary closedowns, bankruptcies and mergers. In most cases a new operator has continued the activity.

⁴⁾ Arvio – *Estimate*

Lähteet: Liikenne- ja viestintäministeriö
 Suomen Radioiden Liitto SRL ry.
 Alma Median toimintakertomukset
 Suomen Gallup-Media
 Turun kauppakorkeakoulu, Yritystoiminnan tutkimuskeskus

Sources: Ministry of Transport and Communications
 Association of Finnish Broadcasters
 Alma Media annual reports
 MDC Helsinki Group
 Turku School of Economics, Business research and development centre

Audiovisuaalisen joukkoviestinnän työvoima 1980- ja 1990-luvuilla

Employment in the audiovisual media in the 1980s and 1990s

Raportissa luodaan katsaus audiovisuaalisen joukkoviestinnän työvoimaan kahdeksan- ja yhdeksänkymmentäluvulla. Pääasiassa tarkastellaan valtakunnallisen radio- ja televisio toiminnan, kaapeli-televisioyhtiöiden, yksityisen radiotoiminnan, riippumattoman TV-ohjelmatuotannon, elokuva- ja video-ohjelmatuotannon, elokuvatoimistojen, elokuvateattereiden ja videovuokraamojen työvoiman kokonaismäärää. Lisäksi työvoiman rakennetta kuvataan muun muassa ammattiryhmän, työsuhteen luonteen ja sukupuolen suhteen.

This report provides an overview of employment in audiovisual media in Finland in the 1980s and 1990s. The main focus is on the total numbers employed in nationwide radio and television broadcasting, cable television companies, private radio broadcasting, independent TV programme production, film distribution, cinema theatres and video rental shops. In addition the structure of labour is analysed by reference to occupational group, nature of employment and gender.

Tilastokeskus, markkinointipalvelut
PL 4C
00022 TILASTOKESKUS
puh. (09) 1734 2011
faksi (09) 1734 2500
myynti.tilastokeskus@tilastokeskus.fi
www.tilastokeskus.fi

Statistikcentralen, marknadsföringstjänster
PB 4C
00022 STATISTIKCENTRALEN
tfn (09) 1734 2011
fax (09) 1734 2500
myynti.tilastokeskus@stat.fi
www.stat.fi

Statistics Finland, Marketing Services
P.O.Box 4C
FIN-00022 STATISTICS FINLAND
Tel. +358 9 1734 2011
Fax +358 9 1734 2500
myynti.tilastokeskus@stat.fi
www.stat.fi

ISSN 0784-8765
= Kulttuuri ja viestintä
ISBN 951-727-916-7
Tuotenro 9915
AIE

